SERIE NOUĂ | MMXXIII

VR

MARTIE

A.G.V.P.S. DIN ROMÂNIA LA LUCRĂRILE GRUPULUI INTERPARLAMENTAR AL UNIUNII EUROPENE - BIODIVERSITATE, VÂNĂTOARE ȘI ZONA RURALĂ » 3

VÂNĂTORUL și PESCARUL Român

NR. 30 (3) | 2023

Mozaic de vânătoare la final de sezon » 5

Pescuit la *fly* în ape reci » 30

www.agvps.ro

CUM FOLOSIM CORECT MULINETELE DE CASTING » 24

PRIMĂVARĂ CU CAPRICII » 28

NIMFE DE MĂRȚIȘOR » 32

CUPRINS

VÂNĂTOARE

3 ACTUALITATE
A.G.V.P.S. din România la lucrările Grupului Interparlamentar al Uniunii Europene - Biodiversitate, Vânătoare și Zona Rurală
5 DE SEZON
Mozaic de vânătoare la final de sezon
7 GASTRONOMIE VÂNĂTOREASCĂ
Piept de fazan cu sos dulce-acrișor și conopidă
8 MANAGEMENT CINEGETIC
A.V.P.S. Sitarul: Fondul cinegetic nr. 4 - Săpunari
10 COMPETIȚII
Tir vânătoresc Sporting: prima etapă națională – Luduș, 25-26 martie
11 LA ZI
„Săptămâna verde" - Vizita elevilor de la Liceul de arte plastice „Nicolae Tonitza" la sediul A.G.V.P.S. din România
12 OPINIE
Chinologia de vânătoare încotro?
14 RESTITUIRI
Vânatul și pădurea
16 DIN TEREN
Combaterea dăunătorilor cu păr ai vânatului
18 ECHIPAMENT
Despre lunetele pentru vânătoare (I)
19 IN MEMORIAM
Costică Arhip (1930-2023)
20 CHINOLOGIE
Odihna și refacerea fizică
21 Noutăți de prin magazine

PESCUIT

22 DIN TEREN
Amenajarea apelor de munte
24 ATELIER
Cum folosim corect mulinetele de casting
26 PESCUIT STAȚIONAR
Pescuitul în apropierea malurilor
27 GASTRONOMIE PESCĂREASCĂ
Chifteluțe marinate din pește
28 DE SEZON
Primăvară cu capricii
30 PESCUIT PE RÂU
Pescuit la *fly* în ape reci
32 ATELIERUL MUSCARULUI
Nimfe de Mărțișor
33 Noutăți de prin magazine
34 Solunar • Mica publicitate

MEMBRII CONSILIULUI A.G.V.P.S. DIN ROMÂNIA

Președinte: Ovidiu Ionescu
Președinte executiv: Mugurel Constantin Drăgănescu
Vicepreședinți:
Adrian-Ionuț Chesnoiu - vicepreședinte pentru imagine și relații publice
Florin Urcan - vicepreședinte cu vânătoarea și tirul vânătoresc
Teodor Bentu - vicepreședinte cu pescuitul recreativ și pescuitul competițional
Membri: Mihai Albulescu, Ion Antonescu, Nicu Cătălin Botiș, Sorin Viorel Bronț, Virgil Cadăr, Dorin Jean Calciu, Liviu Coman, Daniel Ioan Dragoș, Filip Georgescu, Ioan Nicolae Lazăr, Cornel Lera, Dorin Mărescu, Radu Iulian Micu, Paul Niculescu, Florică Cristian Stan, Costel Șoptică, Dragoș Florin Ștefănescu, Gheorghe Vrînceanu.

VÂNĂTORUL și PESCARUL Român
MMXXIII | Nr. 29 (2) / FEBRUARIE

Revistă națională de vânătoare și pescuit recreativ/competițional privat, editată de A.G.V.P.S. din România
FONDATĂ ÎN ANUL 1919

PREȘEDINTE
prof. dr. ing. Ovidiu Ionescu
PREȘEDINTE EXECUTIV
ing. Mugurel Drăgănescu

COLEGIUL DE REDACȚIE
prof. dr. ing. Ovidiu Ionescu
dr. ing. Iosif Benke
dr. ing. Vladimir Talpeș
ec. Teodor Bentu
Veronica Ispas

REDACTOR-ȘEF
ing. Alin-Codru Manu

LAYOUT / DESIGN
Aurel Neagu / CREA

SEDIU
Calea Moșilor nr. 128,
București, Sector 2, Cod 020882
Tel: 021-313.33.63
E-mail: revistavpr@yahoo.com
www.agvps.ro
ISSN 1582-9650

TIPĂRIT LA
ARTPRINT • Tel. 0723-130.502
E-mail: office@artprint.ro

Manuscrisele destinate tipăririi vor fi în format digital. Publicate sau nu, ele nu se înapoiază colaboratorilor. Articolele publicate nu angajează decât responsabilitatea autorilor lor și nu reflectă în mod necesar opinia redacției. Reproducerea oricărui material fără acordul redacției este interzisă.

MARTIE

Comunicat A.G.V.P.S. 3
Vânătoare - final de sezon 5
Management cinegetic 8
Chinologie 12
Noutăți din magazine 21

VÂNĂTOARE

RESPECT • DIALOG • CONSENS

A.G.V.P.S. din România la lucrările Grupului Interparlamentar al Uniunii Europene - Biodiversitate, Vânătoare și Zona Rurală

VPR

În data de 01.02.2023 a avut loc la Bruxelles ședința Grupului Interparlamentar al Uniunii Europene - Biodiversitate, Vânătoare și Zona Rurală, cu tema: *„Rolul pozitiv al vânătorii în protecția biodiversității în Uniunea Europeană”*.

În cadrul acestei ședințe, A.G.V.P.S. din România a fost invitată să prezinte tema - ***„Carnivorele mari și nevoia de management sustenabil al populațiilor pentru minimizarea conflictelor”***, temă prezentată de președintele A.G.V.P.S. din România prof. univ. dr. ing. Ovidiu IONESCU.

În cadrul aceleiași ședințe, pe diverse teme au mai luat cuvântul delegați ai asociațiilor naționale de vânătoare din Italia, Spania, Suedia și Bulgaria, precum și Directorul general F.A.C.E., președintele Safari Club Internațional, ambasadorul Namibiei în Belgia, reprezentanți ai comisiilor pentru mediu și agricultură, toți susținând fără îndoială necesitatea menținerii echilibrului ecologic prin vânătoare, aportul economic al acestei activități și al celor conexe ei, dar mai ales efectele pozitive ale vânătorii pentru protecția biodiversității.

Deschiderea lucrărilor a fost făcută de domnii Pietro Fiocchi și Andrey Slabakov care au subliniat rolul celor peste 7.000.000. de vânători în protecția biodiversității, sumele enorme cheltuite de aceștia pentru conservarea și refacerea habitatelor favorabile speciilor de interes cinegetic, „specii umbrelă” pentru întreaga biodiversitate.

Ministrul Agriculturii din Italia, dl. Francesco Lollobrigida a subliniat importanța aplicării corespunzătoare a politicii de agromediu în practicile agricole europene, precum și corelația dintre plățile făcute în această politică și realitatea din teren. Secretarul de Stat Claudio Barbaro din cadrul Ministerului Mediului din Italia, a subliniat importanța implicării vânătorilor ca parteneri în politicile de conservare și restaurare a biodiversității și faptul că aceștia sunt prezenți în teren și *„fac și altceva decât conferințe și broșuri”*.

Prima temă a workshop-ului a fost ***„Rolul vânătorilor și influența politicii comune agricole a U.E.”***.

Aici au fost invitați domnii David Scalan, secretarul general al Federației Asociațiilor de Vânătoare din Europa (F.A.C.E.), care a prezentat proiectele vânătorilor din U.E. pentru protecția biodiversității, Tiziano Terzi, președintele Safary Club Internațional - Italia (S.C.I. - Italy) care a prezentat proiectele lor din Europa dar și din întreaga lume, pentru conservarea speciilor de interes cinegetic și pentru dezvoltarea comunităților locale unde vânau membrii S.C.I.

A.G.V.P.S. din România la lucrările Grupului Interparlamentar al Uniunii Europene – Biodiversitate, Vânătoare și Zona Rurală

Dl. Vasil Vasilev, președintele Uniunii Vânătorilor și Pescarilor din Bulgaria a arătat influența modului în care se practică agricultura asupra biodiversității și a exemplificat prin media recoltelor la iepure în Bulgaria: peste 250.000 exemplare înainte de colectivizare, aproximativ 35.000 exemplare în perioada de după colectivizare și aproximativ 5.000-7.000 exemplare în ultimii ani.

Dl. Alexandro Fiumani, președintele C.A.P. - Italia a prezentat efectele negative ale monoculturilor, vitezei de lucru și mărimii utilajelor, precum și ale chimizării, asupra speciilor de interes cinegetic din terenurile agricole.

A doua temă a fost *„Carnivorele mari și necesitatea unui management sustenabil al populațiilor lor, ca mijloc de minimalizare a conflictelor cu oamenii”*.

Dl. Jorg Binder, Secretar General al Asociației Generale a Vânătorilor din Austria a prezentat efectele reapariției carnivorelor mari în țara sa, precum și inacceptarea populației locale a acestora, în lipsa unui management sustenabil. Populația de urs din Austria a dispărut a doua oară în condițiile protecției absolute și a unui habitat favorabil ca urmare a neacceptării unui management sustenabil care să reducă conflictele cu populația locală.

Dl. Paolo Spanvoli, Președinte A.N.L.C. - Italia a prezentat efectele negative asupra biodiversității ale creșterii exagerate a populației de lupi din Italia și hibridizarea cu câinii vagabonzi.

Dl. Ovidiu Ionescu, Președintele A.G.V.P.S. din România, a prezentat situația carnivorelor mari din România, rezultatele politicii reactive a Ministerului Mediului din 2016 până în 2022, ce a dus la creșterea exponențială a conflictelor (oameni uciși și mutilați, animale domestice omorâte, stupine și livezi distruse și alte pagube în culturile agricole, toate produse de urși). A subliniat că în România nu este vorba de poneiul Ursulei von der Leyen, ci de vieți omenești și persoane mutilate. Faptul că nu aplicăm un management sustenabil și proactiv, se reflectă negativ și asupra urșilor pe care populația locală îi otrăvește. Până și ecologia speciei se schimbă în condițiile în care tot mai multe ursoaice cu pui părăsesc arealul natural și încearcă să-și salveze puii, migrând în culturile agricole și în apropierea localităților.

Dl. Gerardo Arroio, reprezentantul R.E.F.E.C. - Spania a prezentat cum în provincia Castilia și Leon, la Nord de râul Duero, se afla peste 80% din populația de lupi a provinciei și în condițiile unui management sustenabil se înregistrau cca. 20% din pagube, în timp ce la sud de râu, unde lupii erau total protejați se înregistrau cca. 80% din pagubele compensate.

A treia temă a fost *„Propunerea de interzicere a plumbului la vânătoare și pescuit în U.E. și consecințele interzicerii alicelor cu plumb în zonele umede”*.

Efectele pe termen scurt și lung ale acestor măsuri și corectitudinea lor a fost prezentată de domnii Ola Valimaa, reprezentantul Suediei pentru vânătoare și managementul faunei, Stilian Geraskov, expert al Uniunii Vânătorilor și Pescarilor din Bulgaria și Giorgio Antonio Milanesi, Președinte A.N.L.C. - Milano.

Aceștia au subliniat că studiile care au stat la baza deciziilor Comisiei Europene au fost infirmate de alte cercetări, că singura alternativă economic viabilă la plumb este oțelul, iar prin folosirea acestuia se rănește mai mult vânatul, există pericolul sporit de ricoșeu și accidentare umană, dar și faptul că o mare proporție a armelor din uzul actual devine inutilizabilă. Bulgaria a subliniat că din cei 128.000 de membri vânători, peste 90.000 trebuie să schimbe armele pentru a face față noilor muniții și se întreabă de cine este susținută această politică!

A patra și ultima temă a reprezentat-o *„Interzicerea importului de trofee din Africa prin Convenția de la Washington (CITES) în U.E. – efecte pe termen scurt și lung”*.

Ambasadorii Namibiei, Botswanei și Tanzaniei în Belgia, alături de David Scalan, Secretar General F.A.C.E. și Juan Magaz de la S.C.I. au arătat că interzicerea importului de trofee duce la dispariția habitatului natural și a speciilor care făceau obiectul vânătorii, prin falimentarea acestei activități și transformarea acestor teritorii pentru vânătoare în teritorii agricole în care speciile sălbatice nu sunt tolerate. Au fost date exemple în care rezervațiile de vânătoare au fost transformate în terenuri agricole și toate speciile care făceau obiectul CITES au dispărut. Convenția de la Washington nu își îndeplinește scopul prin măsura luată, ba mai mult lucrează împotriva scopului său. Faptul că s-a propus o astfel de măsură fără să se consulte statele afectate este o dovadă a lipsei de democrație și de neocolonialism așa zis ecologic!

În final, s-au purtat discuții cu ceilalți membrii ai parlamentului, s-a răspuns întrebărilor și s-au lămurit aspecte ce au fost aduse la cunoștința Parlamentului European prin Grupul European CONSERVATIVES AND REFORMISTS.

Mozaic de vânătoare la final de sezon

Text și fotografie **MAC**

Vremea capricioasă din ultimile perioade ne-a adus câte ceva din toate, lapoviță și ninsoare, cu viscol și troiene, perioade în care temperaturile au coborât în unele regiuni chiar și până la -20, -23 de grade Celsius, la începutul lui februarie, dar și zile cu soare de-a dreptul primăvăratec, ce a urcat mercurul termometrelor până la +15, +16 grade Celsius, la finalul lui Gerar și mijlocul lui Făurar.

Toate au trecut ca un gând, și odată cu ele și ultima parte a sezonului de vânătoare, cel la iepuri încheindu-se la finalul lui ianuarie, la porumbel gulerat și de scorbură în prima decadă de februarie, căprior-femelă la mijloc de februarie, la fel ca și la gâsca de vară, gîrlița mare și majoritatea rațelor, iar cel la fazani la sfârșitul lui februarie.

Spre deosebire de ultimii doi ani, vânătoarea la păsăret a fost deschisă iar fazanul, gârlița mare, rațele și porumbeii sălbatici au făcut deliciul multor partide reușite de vânătoare.

Ca în fiecare an, la final de Făurar, acțiunile de evaluare și observare a vânatului au fost duse la bună împlinire, cu respectarea noii metodologii și a instrucțiunilor de lucru emise de M.M.A.P., iar odată cu debutul lui Mărțișor lucrările de gospodărire a fondurilor cinegetice precum pregătirea și cultivarea terenurilor destinate hranei vânatului, revizuirea și repararea instalațiilor și amenajărilor pentru vânat, au continuat prin grija personalului desemnat al asociațiilor de vânătoare și cu spijinul nemijlocit al membrilor vânători ai acestor asociații.

Privind retrospectiv la timpul sezonului de vânătoare ce s-a încheiat, la rezultatele și reușitele partidelor de vânătoare ce au trecut deacum în amintire, câteva precizări se pot contura, creionând o imagine a ceea ce am trăit și a experienței recente ce se adaugă celor anterioare.

Privind retrospectiv la timpul sezonului de vânătoare ce s-a încheiat, la rezultatele și reușitele partidelor de vânătoare ce au trecut deacum în amintire, câteva precizări se pot contura, creionând o imagine a ceea ce am trăit și a experienței recente ce se adaugă celor anterioare.

Căpriorul

Căpriorul a oferit momente de satisfacție ce nu se vor uita curând, de toți cei care au avut ocazia de a participa și a vâna această specie. Încheiat la 15 octombrie la mascul și la 15 februarie la femelă, sezonul de vânătoare a evidențiat în numeroase regiuni calitatea înaltă a trofeelor de căprior, numeroase înscriindu-se cu punctaje medaliabile și, pe total, a fost consemnată calitatea și foarte buna reprezentare în teren a efectivelor de căprior. Aceste realizări sunt rezultatul muncii și eforturilor constante ale asociațiilor de vânători, personalul angajat și membrii vânători ai acestora asigurând condiții cât se poate de favorabile pentru această specie în fondurile cinegetice pe care le gestionează. Ame-

Mozaic de vânătoare la final de sezon

najarea și întreținerea instalațiilor vânătorești specifice, hrănitori, sărării, adăpători, ogoare de hrană, distribuirea hranei complementare și a sării în teren, dar și asigurarea adăpostului și a liniștii în tren, combaterea braconajului și a dăunătorilor cu păr și cu pene au contribuit la rezultatele bune obținute.

O mențiune trebuie făcută în ceea ce privește influența nedorită pe care șacalul o are tot mai evident în ultimul timp, în tot mai multe regiuni în care acesta apare și se stabilește, puii de căprior devenind tot mai des prada pe care acest dăunător o vizează, iar faptul trebuie menținut sub atenție și, pe cât posibil, prevenit și combătut.

Iepurele-de-câmp

Păstrând trendul ultimilor ani, iepurele-de-câmp pare că și-a continuat „tradiția", în unele regiuni efectivele menținându-se la un nivel scăzut, însă relativ constant, dar și cu zone în care au fost observate semne de ușoară refacere. Cauzele sunt deja binecunoscute, de la agricultura intensivă – monoculturile extinse și chimizarea, la distrugerea și dispariția zonelor cu vegetație arbustivă ce ofereau adăpost vânatului mic. O problemă tot mai des semnalată în ultimul timp este braconajul cu ogari, care, din păcate, apare și se extinde în zone precum cele din nord-estul țării, în zone în care anterior nu fusese menționat.

Locurile în care iepurii au dat semne de ușoară revenire, se pare, sunt tocmai acelea unde alternanța parcelelor culturilor agricole s-a păstrat, iar mozaicul cu pâlcuri de pădure și perdele forestiere a favorizat păstrarea unei varietăți de specii vegetale în special în zonele de șes. Menținerea sub control a braconajului și „insulele" de vegetație sălbatică din câmpie ce au completat tabloul mediului natural, oferind condiții de adăpost și hrană pentru vânatul mic, au constituit factori pozitivi pentru iepurii-de-câmp.

Fazanul

Fazanul a fost, ca de altfel și în ultimile două sezoane, în continuare la înălțime, asupra lui îndreptându-se atenția pasionaților de vânătoarea la păsăret. Și în acest sezon recent încheiat, când specia nu a mai fost supusă unei presiuni precum în perioada când vânătoarea la majoritatea speciilor de păsări a fost interzisă în sezoanele de vânătoare 2020-2021 și 2021-2022, fazanul a oferit partide reușite de vânătoare.

Dovedind o mare putere de adaptare și rezistență în condițiile în care trăiește, fazanul a profitat din plin de zonele rămase pârloagă, stufărișurile din marginea bălților mai mult sau mai puțin îngrijite, viile părăsite precum și fostele ferme, lăsate în paragină, în care vegetația arbustivă, murul și zmeurul sălbatic, măceșul și porumbarul, s-au

dezvoltat nestingheriți. Toate aceste locuri au oferit microhabitate favorabile, în care fazanii au găsit atât adăpost dar și hrană și apă, condiții foarte bune pentru a se menține și reproduce în teren. În plus, asociațiile de vânători au făcut populări cu fazani în teren, făzăniștele au fost ocrotite, iar membrii vânători și personalul responsabil au combătut prădătorii și au distribuit hrană complementară în teren.

Sunt doar trei dintre speciile de vânat, dintre multe altele, care ne-au oferit și în sezonul ce s-a încheiat, momente ce vor rămâne cu siguranță în amintire. La fel ca și partidele de vânătoare organizate, activitatea majoritară și acțiunile desfășurate în fondurile gospodărite, se înscriu în programele de management cinegetic ale asociațiilor de vânători. Toate demonstrează încă odată grija și preocuparea pe care vânătorii, împreună cu personalul de specialitate desemnat din cadrul asociațiilor acestora, le manifestă pentru speciile de vânat, pentru valorificarea sustenabilă a vânatului din fondurile cinegetice pe care le au în gestiune și le gospodăresc, pentru protejarea și conservarea speciilor și a echilibrului ecologic natural. VP

GASTRONOMIE VÂNĂTOREASCĂ

PIEPT DE FAZAN CU SOS DULCE-ACRIȘOR ȘI CONOPIDĂ

NANA NINA

Pentru o masă cu oaspeți aleși, la închiderea sezonului, un preparat din piept de fazan va face deliciul mesei și va readuce amintiri de vânătoare și momente de neuitat.

Ingrediente necesare pentru patru porții: 4 piepți de fazan, 3 ardei grași roșii, ½ cană de sos dulce-acrișor, 3 linguri de sos de soia, ½ linguriță de ulei de susan, 4 linguri de sos dulce de chili, sare, pudră de ardei paprika dulce.

Pentru garnitură: ½ conopidă proaspătă.

Preparare: se spală bine piepții de fazan și se taie în felii subțiri. Se taie ardeii grași în feliuțe subțiri. Se încinde bine o tigaie, la foc mediu, se adaugă feliile de piept și se rumenesc ușor. Se adaugă sosul dulce-acrișor și se amestecă bine, apoi se adaugă ardeii feliați plus sosul de soia și uleiul de susan și se amestecă totul, circa un minut, pentru a pătrunde bine carnea. Se dă focul mic și se adaugă sosul de chili și se amestecă bine totul în tigaie timp de ½-1 minut, adăugând sare și paprica după gust.

Servire: se servește fierbinte, cu garnitură de conopidă dată la abur. Un pahar de vin alb sec/demisec, pinot gris/chardonnay, va adăuga un plus de savoare bucatelor. Poftă bună! VP

A.V.P.S. Sitarul: Fondul cinegetic nr. 4 - Săpunari

EVALUAREA VÂNATULUI

VPR

În cadrul A.V.P.S. Sitarul, pe fondul cinegetic nr. 4 - Săpunari, acțiunea de evaluare a vânatului a fost efectuată în prima săptămână din luna februarie. Fondul cinegetic nr. 4 - Săpunari are o suprafață de 6.922 de ha, din care 6.634 ha teren arabil, 30 ha de pădure, 125 ha de pășune și 23 ha de luciu de apă, și este gospodărit de o grupă de 40 de membri vânători.

Evaluarea vânatului are ca scop stabilirea efectivelor de vânat în fondurile cinegetice. Evaluarea de bază se efectuează după trecerea perioadei critice de iarnă, când se consideră că pierderile în rândul vânatului din cauza vremii neprielnice au devenit nesemnificative, urmând a se înregistra numărul de exemplare existente la acel moment din specia/speciile avute în vedere.

În urma acestor acțiuni, pe baza rezultatelor înregistrate, autoritatea centrală responsabilă, respectiv Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor - M.M.A.P., va stabili cotele de recoltă la speciile de vânat pentru sezonul de vânătoare următor.

„Terenul acoperit în mare parte cu strat subțire de zăpadă și vremea favorabilă desfășurării activității de evaluare, au permis o vizibilitate foarte bună în teren.

În zonele de câmpie, evaluarea de bază se face de regulă folosind metoda benzilor de probă, care se stabilesc în funcție de suprafața fondului cinegetic și de folosința terenului acestuia, câmp agricol sau pădure.

Acțiunea de evaluare a vânatului este una dintre cele mai importante activități la care, alături de personalul angajat al asociației pot participa reprezentanții Gărzii forestiere și membrii grupei de vânători desemnată pe fondul cinegetic respectiv.

Pe fondul cinegetic nr. 4 Săpunari, la acțiunea de evaluare a vânatului, au participat organizatorul grupei de vânători, dl. Valerian Răducanu și paznicul fondului, dl. Nicolae Bucur, care s-au alăturat membrilor grupei de vânătoare desemnați pentru această activitate. Acțiunea s-a desfășurat conform instrucțiunilor în viguare, stabilite de M.M.A.P.

Având în vedere noile instrucțiuni privind desfășurarea evaluării vânatului, pentru suprafața de 6.634 ha teren arabil și 30 ha pădure, au fost stabilite 7 benzi de probă, reprezentând 2% din suprafața de teren arabil.

La deschiderea acțiunii, organizatorul activității, dl. Valerian Răducanu, a efectuat instructajul pentru acțiunea de evaluare a vânatului, privind numărarea exemplarelor de vânat, pe specii, observate în fiecare bandă de probă, precum și raportarea acestora către delegatul responsabil cu acțiunea de evaluare, de către observatorii desemnați, în vederea întocmirii procesului verbal.

Rezultatele acțiunii au fost înregistrate și consemnate conform noului ***Formular Tip 6.0***, și apoi în ***Fișa de observație Tip 6.1 - centralizatoare pentru acțiunile de estimare a vânatului mic pe suprafața de probă***.

Terenul acoperit în mare parte cu strat subțire de zăpadă și vremea favorabilă desfășurării activității de evaluare, au permis o vizibilitate foarte bună în teren. Acest factor a înlesnit efectuarea cu precizie a observațiilor asupra vânatului, contribuind la reușita deplină a acțiunii întreprinse, pe care membrii vânători ai grupei o înscriu, alături de obiectivele anterioare realizate cu succes, în calendarul activităților îndeplinite la acest început de an pe fondul cinegetic pe care își desfășoară activitatea.

Preocuparea permanentă pentru gospodărirea durabilă a vânatului, promovată susținut de conducerea și membrii vânători în cadrul A.V.P.S. Sitarul, are în vedere ducerea la bună împlinire și la reușita activităților cuprinse în planul de management cinegetic, pentru conservarea și protejarea vânatului existent pe fondurile cinegetice ale asociației. VP

Tir vânătoresc Sporting: prima etapă națională - Luduș, 25-26 martie

VPR

PENTRU SEZONUL 2023

Conform site-ului dedicat competițiilor SPORTING, pentru sezonul competițional 2023, până în prezent, pe categorii, sunt înscriși concurenți după cum urmează:
Categoria A: 14 concurenți;
Categoria B: 34 concurenți;
Categoria C: 29 concurenți;
Categoria Feminin: 2 concurenți;
Categoria Juniori: 6 concurenți;
Categoria Veterani: 10 concurenți.

-www.fitascsporting.ro

În acest an, prima etapă națională de tir vânătoresc SPORTING, se va desfășura la Luduș, în poligonul Opriș Tiberiu, în perioada 25-26 martie, 2023.

Parcursul vânătoresc SPORTING are loc conform regulamentului ce se aplică în cadrul tuturor competițiilor de profil desfășurate la nivel mondial. Ineditul acestor competiții constă tocmai în faptul că la fiecare etapă, parcursul este schimbat, modificându-se în fiecare zi de concurs atât poziția standurilor de tragere cât și a traiectoriilor de tir, prin schimbarea pozițiilor mașinilor ce aruncă talerele.

Competiția se desfășoară în cadrul mai multor categorii: **Categoria A** - concurenți cu performanță ridicată demonstrată, **Categoria B** - concurenți cu performanță medie, și **Categoria C** - concurenți începători, la care se adaugă **Categoria Feminin**, **Categoria Juniori** și **Categoria Veterani**. Trecerea la o categorie superioară se face după acumularea de către concurenți a unui anumit punctaj, reușit de-a lungul anului, în etapele precedente.

Dl. Florin Urcan, vicepreședinte A.G.V.P.S. și multiplu campion național la tir vânătoresc SPORTING, într-un interviu acordat revistei VPR, menționa: *„Marele avantaj și câștig, aș spune, al acestui mod de organizare, este faptul că în acest mod pot concura, cu șanse egale de reușită, participanți de la toate nivelurile de experiență și antrenament, fiecare concurând, în cadrul celor trei categorii cu participanți egali ca performanță, fără a amesteca începătorii cu performerii cu experiență. Mă gândesc că în acest fel este asigurat echilibrul corect în cadrul competiției, iar faptul va atrage tot mai mulți participanți, încurajați de existența șanselor egale/echitabile de a performa la nivelul personal de experiență/antrenament al fiecăruia”*.

Etapa Luduș se va desfășura pe parcursul a două zile, fiecare participant având alocate câte 100 de talere-țintă pe zi de concurs, punctajul stabilindu-se pe categorii de participare.

Mai multe informații pe site-ul poligonului de tir Opriș Tiberiu - ***www.poligonludus.ro***, și pe site-ul ***www.fitascsporting.ro***. VPR

Informații/contact etapa Luduș:
Tel.: 0742-339.423 - Ionică Florea,
0742-122.803 - Mihai Pop.

„Săptămâna verde”
– Vizita elevilor de la Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza” la sediul A.G.V.P.S. din România

VLADIMIR TALPEȘ

În cadrul programului național intitulat „Săptămâna Verde”, propus de Ministerul Educației și sprijinit de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, pentru unitățile de învățământ din țara noastră, un grup de elevi de la Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza”, însoțiți de d-na prof. Mirela Iordache și dl. prof. Ioan Ladea, au vizitat în data de 28 februarie 2023, sediul A.G.V.P.S. din România.

Programul a cuprins, în prima parte, o discuție cu elevii pe teme privind rolul managementului cinegetic pentru conservarea biodiversității și provocările impuse de activitățile economice, consecințele modului de aplicare a politicii agrare comunitare, schimbările climatice și nu în ultimul rând percepția vânătorii în societate, influențată de unele O.N.G.-uri prin mass-media, tributare altor interese decât cele ale scopului declarat.

De asemenea s-au purtat discuții despre educația și rolul tinerei generații pentru utilizarea responsabilă a resurselor naturale, modul de organizare a vânătorii la nivel național și internațional, despre valoarea exemplarelor din speciile de vânat mare din țara noastră, demonstrată prin calitatea trofeelor, apreciată la nivel european și mondial, despre rolul managementului cinegetic, al vânătorii și eforturile vânătorilor în conservarea, protejarea și gospodărirea vânatului, controlul epizootiilor, rolul vânătorii în dezvoltarea unor activități cultural-artistice și economice conexe cu impact pozitiv în economie și educație, precum și despre speciile de pești și despre pescuit, despre efectele gestionării necorespunzătoare a unor activități din domeniul halieutic și pericolul dezechilibrului natural în zone strict protejate, precum Rezervația Biosferei Delta Dunării.

„Prezentarea exponatelor privind arta vânătorii din timpuri trecute, arme de panoplie, săbii, precum și medalii și distincții de la diferite concursuri și expoziții internaționale pe teme de vânătoare și pescuit, a concluzionat vizita elevilor.

În partea a doua a vizitei, elevii au participat la o prezentare a Expoziției de trofee de vânat aflată la sediul A.G.V.P.S., cu exponate provenite de la diferite specii precum cerbul comun, cerbul lopătar, căpriorul, ursul, lupul și râsul, în centrul atenției situându-se trofeul de capră neagră record mondial, dobândit în România, în anul 1934 în munții Făgăraș, masivul Gârdomanului, omologat în anul 1937 la Expoziția de Vânătoare de la Berlin, trofeu care, cu cele 141,1 puncte C.I.C., domină și astăzi prin valoarea sa clasamentele internaționale. Prezentarea exponatelor privind arta vânătorii din timpuri trecute, arme de panoplie, săbii, precum și medalii și distincții de la diferite concursuri și expoziții internaționale pe teme de vânătoare și pescuit, a concluzionat vizita elevilor.

După această vizită, elevii vor avea ca temă realizarea unor lucrări de pictură/grafică, lucrări ce vor fi prezentate în cadrul unei expoziții organizate de Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza”.

Chinologia de vânătoare încotro?

Text și fotografie **SORIN FLUTUR**

În cadrul organizațiilor chinologice naționale și internaționale, industria de pet a câștigat războiul în fața chinologiei de vânătoare, datorită majorității covârșitoare a iubitorilor câinilor de companie, față de vânători, chinologia devenind o afacere bănoasă și mai puțin o selecție zootehnică pentru scopul în care au fost create rasele utilitare, din care fac parte și rasele de vânătoare.

Cum putem salva rasele de vânătoare, cel mai important patrimoniu al chinologiei? Eu cred că o soluție ar putea fi crearea unor Organizații Chinologice Internaționale de Vânătoare și a unor Organizații Chinologice Naționale de Vânătoare.

Înainte exista Cupa A.G.V.P.S., unde vânătorii pasionați de vânătoarea cu câine, puteau participa la diferite probe pentru câini hărțuitori, gonitori, scotocitori sau pontatori. Era o foarte bună metodă de promovare a câinelui de vânătoare, care din păcate a fost deturnată în altă direcție, de către unii samsari de câini din rândul nostru, al vânătorilor. Tot aceștia vin cu idei să restricționeze accesul tuturor câinilor de vânătoare, la vânătoare, pe baza unor criterii birocratice, subiectiv inventate de către ei, care nu există în nici o țară civilizată normală.

Concret, intenționează să permită accesul câinilor la vânătoare doar dacă fac parte din lista raselor admise la vânătoare, o listă făcută de niște personaje, doar cu rasele cunoscute de către ei, care nici măcar denumirea corectă sau categoria din care fac parte diferite rase nu o cunosc. Apoi, probabil să nu putem vâna cu câinele decât dacă are pedigree eliberat doar de o anumită organizație și a trecut o examinare făcută după criterii stabilite de unii care nu au vânat niciodată cu 99,9 % din rasele de vănătoare existente. La toate acestea, bineînțeles că se vor adăuga taxele aferente pentru examinarea fiecărui câine, eliberare permis de vânătoare pentru fiecare câine, posibil și asigurare obligatorie, că doar sunt oameni cu idei. Chinologia de vânătoare din România trebuie astfel reformată.

Cum poți stimula ceva prin restricții, prin îngrădiri, prin introducerea de taxe suplimentare?

Avem două cluburi pentru rase de câini pontatori, unul afiliat la principalele cluburi mondiale de rasă, cu re-

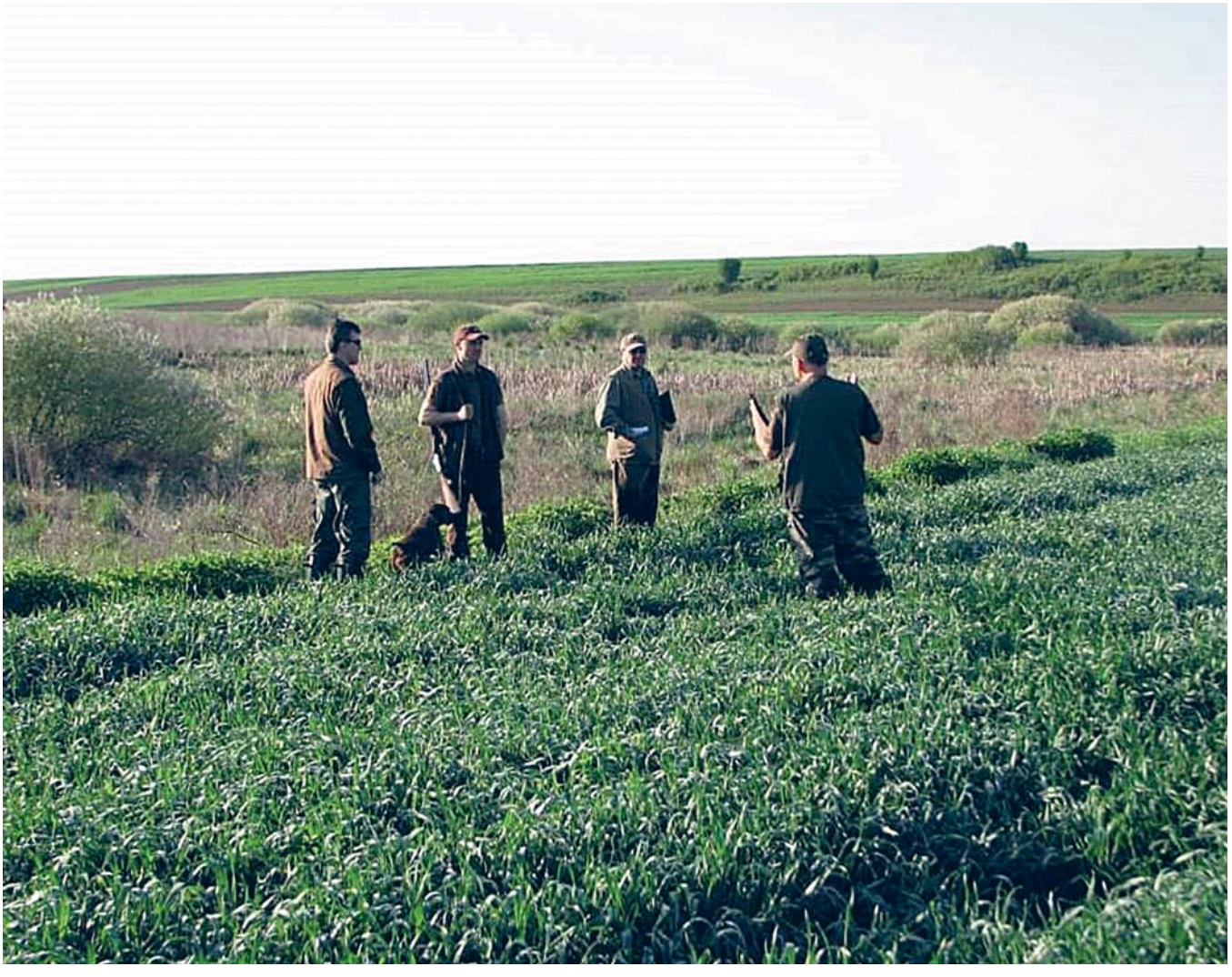

zultate foarte importante la nivel mondial, și altul mai recent, fără nici un rezultat notabil și niște personaje care au devenit peste noapte instanța de control a chinologiei de vânatoare din România. Aceștia impiedică de câțiva ani desfășurarea probelor de lucru pentru câini de aret ale clubului consacrat, adică împiedică desfășurarea activității celor care au făcut să cânte *„Deșteaptă-te Române”*, pe cele mai importante scene ale chinologiei de vânătoare din lume. Ca întotdeauna, pe noi românii nu trebuie să ne încurce nimeni, că avem noi grijă să ne faultăm singuri.

Dacă vrem să salvăm chinologia de vânătoare din ghearele industriei de pet și a samsarilor, asociațiile vânătorești trebuie să încurajeze vânătoarea cu câini, să organizeze întâlniri pentru inițierea tinerilor vânători în pregătirea câinelui de vânătoare și a modului în care se vânează diferitele specii de vânat cu câinii. Pentru încurajarea chinologiei de vânătoare, asociațiile pot organiza concursuri pentru deținătorii de rase de vânătoare, cu regulamente de vânătoare practică, adaptate la realitatea noastră , la care să acorde ca premii un produs local tradițional cum ar fi o șuncă de mistreț, un vin sau o țuică din zonă, o autorizație la vânat cu pană pentru câini de aret, etc. Aceste modalități de stimulare a chinologiei sunt foarte apreciate de către vânătorii din alte țări și sunt baza chinologiei de vânătoare naționale.

„Înainte exista Cupa A.G.V.P.S., unde vânătorii pasionați de vânătoarea cu câine, puteau participa la diferite probe pentru câini hărțuitori, gonitori, scotocitori sau pontatori. Era o foarte bună metodă de promovare a câinelui de vânătoare, care din păcate a fost deturnată în altă direcție, de către unii samsari de câini din rândul nostru, al vânătorilor.

Un domeniu se dezvoltă prin stimulente, nu prin restricții, condiționări arbitrare și taxe suplimentare.

Un alt obiectiv important pentru a stimula chinologia de vânătoare este reglementarea autorizației de vânătoare individuale neînsoțit, la unele specii cinegetice, pentru că un cățel se învață singur, nu la vânătoare colectivă.

Apoi nu mai vorbim de ultimile modificări la legea pentru protecția animalelor, făcute pe timpul unei guvernări recente, în care primul ministru îl avea consilier pe liderul celui mai agresiv O.N.G. antivânătoare din România. După aceste modificări este infracțiune antrenamentul câinelui de vânătoare la țarcul cu mistreți, sau cu rață vie la baltă, prepeliță ori porumbel în catapultă. Nu mai vorbim despre tăierea cozii la rasele unde acest lucru este în favoarea câinilor și se practică de sute de ani.

Chinologia de vânătoare încotro?

Chinologia de vânătoare se face cu pasiune, nu pentru bani. Dacă noi vânătorii nu reușim să salvăm rasele de câini de vânătoare de samsarii de câini și politica neomarxist eco-animalistă, atunci nu o să le salveze nimeni. VP

Test de aptitudini naturale pentru câini de aret, organizat de către Clubul Național Câini de Aret

Vânatul și pădurea (I)

ADRIAN DUMITRESCU

„O veche zicală românească sună: «*Pădurea e casa și masa vânatului*». Într-adevăr, cea mai mare parte a vînatului nostru cu păr și chiar o parte a vînatului cu pene trăiește și se hrănește în pădure. Ursul, mistrețul, lupul, cerbul carpatin și cerbul lopătar, căprioara, jderul, râsul, apoi cocoșul de munte, cocoșul de mesteacăn, ierunca, etc. nu pot fi închipuite în afara pădurii – de munte, de deal, de șes , de luncă și de baltă – care le oferă și sălaș și hrană. Iarna, chiar și vînatul mic de cîmpie se adăpostește în pădure”. Astfel menționa academicianul Constantin C. Giurescu, în cartea sa „*Istoria pădurii românești din cele mai vechi timpuri până astăzi*”, apărută la Editura CERES, București - 1975.

Iar pădurea și vânatul au continuat să dăinuie, cu toate că au intervenit, odată cu trecerea timpului, modificările cauzate parțial de activitatea antropică și de efectele acesteia asupra mediului natural, în care speciile de vânat își duc traiul.

Dintre speciile enumerate în deschiderea materialului de către distinsul academician, să ne oprim asupra câtorva, cu câteva precizări privind mediul lor de trai - habitatul, în care și astăzi viețuiesc, și anume pădurea.

Cerbul comun (*Cervus elaphus*, L.)

Având inițial ca origine a locului de trai zonele de altitudine joasă, cerbul a urcat treptat spre zonele înalte de relief, din cauza expansiunii antropice și a efectelor acesteia în arealul său de trai inițial. Găsind condiții foarte bune în pădurile montane, capabile a-i oferi hrană, adăpost și liniște, cerbul s-a adaptat foarte bine traiului în aceast habitat, și, ulterior a migrat și spre zonele de deal care ofereau condiții cât de cât similare. A fost de asemenea introdus și în zona de câmpie, în zone cu păduri cu suprafață suficient de mare, care pot oferi liniște și adăpost. În prezent cerbul poate fi întâlnit din zona pădurilor de munte, a celor de deal și câmpie și până în lunca Dunării.

Preferă pădurile de foioase sau de amestec, cu subarboret, presărate cu poieni și enclave cu vegetație arbustivă, păduri ce pot oferi apă și hrană precum frunze, lujeri și lăstari, dar și ghindă, jir și alte fructe de pădure. Liniștea este unul dintre principalii factori ce contribuie la menținerea speciei în zonele în care se află, preferate fiind pădurile de mare întindere.

Căpriorul (*Capreolus capreolus*, L.)

Căpriorul este o altă specie de vânat pentru care pădurea reprezintă o parte importantă a locului de trai. Astfel este prezent din zona pădurilor montane, unde apare sporadic, apoi în regiunea de deal și colinară cu păduri de amestec tinere sau mai vârstnice cu subarboret

Foto: ADRIAN DUMITRESCU

bogat, unde este bine reprezentat, și până în zonele de câmpie unde pădurile, chiar dacă mai restrânse ca suprafață, crează cât de cât un mozaic de vegetație, alternând cu zonele de culturi agricole. În arealele cu păduri întinse, precum în zona montană, căpriorul preferă marginile acestora, fiind mai rar regăsit în interiorul pădurii. În zonele colinare și de șes, trupurile de pădure din vecinătatea culturilor agricole oferă un habitat favorabil pentru căprior, astfel că acesta poate beneficia de varietatea hranei disponibile, alternând, în funcție de perioada din an, hrana pe care o găsește în pădure - frunze, lujeri, lăstari, dar și ghindă, jir, mere și pere pădurețe, etc., cu cea disponibilă pe câmpurile cultivate agricol, precum grâul și orzul. Să mai amintim și faptul că, în anumite zone ale țării, căpriorul se poate regăsi și numai pe câmpul agricol, fără să ajungă să viețuiască deloc în pădure. Acestea sunt însă excepții, marea majoritate a efectivelor de căprior fiind legate de habitatul și de viața dusă în pădure.

Mistrețul
(*Sus scrofa*, L.)

Mistrețul preferă pădurile de foioase și de amestec, în care fagul și stejarul furnizează parte din hrana preferată a mistreților, jirul și ghinda. Tot în păduri mistrețul poate găsi mere și pere pădurețe, nuci, alune, rizomi și tuberculi, care, la rândul lor, fac parte din varietatea hranei vegetale pe care mistrețul o consumă. Spre deosebire de pădurile de conifere, prezente în etajul montan, care pot oferi un adăpost mai bun, dar care pun la dispoziție o gamă mai restrânsă de sortimente de hrană pentru mistreț, pădurile de foioase și de amestec vin să ofere o paletă mult mai largă și mai diversificată de hrană pentru această specie de vânat. Astfel vom regăsi mistrețul, practic prezent din zona pădurilor montane, în cele de deal și de coline, dar și la câmpie și chiar și în lunca și Delta Dunării, unde s-a adaptat condițiilor de hrană specifice, consumând unele plante acvatice, rizomi și lujeri de stuf și de papură. Să notăm și faptul că în zonele colinare și de șes, mistrețul poate produce pagube însemnate culturilor agricole. Însă, în majoritatea zonelor unde este prezent, acesta preferă pădurile întinse, ce oferă pe lângă hrană și locuri pentru scăldat, și un bun adăpost și liniște, mistrețul fiind cu predilecție o specie al cărui trai este fără doar și poate legat de pădure. VR

– va urma –

Foto: SZYMON BARTOSZ / SHUTTERSTOCK

*Cerbul comun (*Cervus elaphus*, L.)*

Foto: VOLODYMYR BURDIAK / SHUTTERSTOCK

*Căpriorul (*Capreolus capreolus*, L.)*

Foto: NEIL BURTON / SHUTTERSTOCK

*Mistrețul (*Sus scrofa*, L.)*

Foto: CRISTIAN MANOLESCU

Combaterea dăunătorilor cu păr ai vânatului

CRISTIAN MANOLESCU

Prin combaterea dăunătorilor cu păr ai vânatului se urmărește menținerea sub control atent a acestora, pentru păstrarea unui echilibru ecologic corespunzător între aceștia și speciile pradă, în fondurile cinegetice.

Ne vom opri asupra vulpii și respectiv a șacalului, a prezenței lor în fondurile de vânătoare, a pagubelor ce le pot produce vânatului mic, dar nu numai și, bineînțeles, a măsurilor și modului de combatere a acestor dăunători cu păr, acționând preventiv în acest sens, prin măsuri ce sunt cuprinse în planul de managemnt cinegetic.

Vulpea

Vulpea a fost și este una dintre speciile prădătoare dăunătoare vânatului, în special vânatului mic dar, uneori, și vânatului mijlociu precum puii de căprior. „Povestea" vulpii, dacă o putem numi astfel, se scrie de ani buni și a cunoscut diferite variante. Pornind de la cele în care primea o atenție deosebită, blana vulpii fiind la mare preț, a urmat o perioadă bună de timp, când, blana devenită practic fără pic de valoare, a făcut ca vulpile să fie cel mai adesea ignorate sau, dacă erau vânate, erau lăsate în teren, acolo unde fuseseră doborâte. Alături de lipsa de interes față de blana „roșcatei", scumpirea cartușelor a contribuit la menținerea situației pentru o perioadă bună de timp. Pe fondul încălzirii globale ce a generat ierni mai blânde, în care șoarecii, o importantă sursă de hrană a vulpii, au fost din abundență, vânarea din ce în ce mai puțin a vulpii, a condus la creșterea simțitoare a efectivului vulpilor. Faptul, fără doar și poate, a avut efecte negative asupra populațiilor de vânat pradă pentru vulpe, iar aici includem fazanul, potârnichea și iepurele, ultimile două specii fiind afectate și de modificarea drastică a condițiilor de habitat natural, din cauza agriculturii excesiv-extensivă și intensivă.

Ulterior, fenomenul legat de vânarea vulpii a cunoscut o schimbare, și sunt tot mai multe semne pozitive, cel puțin în ultima perioadă, când, conștientizarea rolului și a importanței memținerii sub control a efectivelor acestei specii au prins din nou rădăcini, dacă putem spune astfel. Readucerea în prim plan a aspectelor privind pagubele produse vânatului mic, potențialul pericol sanitar-veterinar al răspândirii turbării, atât în mediul sălbatic cât și în cel domestic de către vulpi, dar și explicarea și înțelegerea importanței menținerii unui echilibru ecologic între

vulpe și speciile pradă, au fost în măsură să readucă în prim plan atenția asupra vânării vulpii.

Fără a uita ideea de bază în managementul vulpii, aceea de păstrare a unei relații de echilibru între ea și celelalte specii de vânat, combaterea acesteia trebuie menținută pe lista priorităților între măsurile de ocrotire a vânatului.

Combaterea trebuie făcută cu atenție dar și cu consecvență atât de-a lungul sezonului de vânătoare la celelalte specii, dar și prin vânători dedicate în acest sens, în grup restrâns, la dibuit sau la vizuină cu câini specializați, acțiuni ce se înscriu între multe altele pe lista celor menite a promova o gospodărire sustenabilă a vânatului în cadrul planului de management cinegetic.

Foto: MENNO SCHAEFER / SHUTTERSTOCK

Foto: BUDIMIR JEVTIC / SHUTTERSTOCK

Șacalul

Șacalul atrage tot mai mult atenția, atât celor responsabili cu gestionarea fondurilor cinegetice, dar, din ce în ce mai mult, și vânătorilor. În primul caz este vorba despre pagubele produse de șacal vânatului mic, fazan, potârniche, iepure, pui de căprior și mistreț, pagube ce se constată a fi din ce în ce mai însemnate. În plus, fiind un prădător relativ nou în multe din terenurile de vânătoare de la noi din țară, atrage atenția prin expansiunea extrem de rapidă a speciei, mai ales în regiunile situate în vestul și nord-vestul țării, precum și în interiorul arcului Carpaților. Prezent inițial în partea de sud-est a țării, șacalul s-a răspândit cu o rapiditate inițial greu de imaginat, dovedind un potențial de adaptabilitate la condiții noi de mediu pe care puțini specialiști ar fi anticipat-o. Astfel a început să fie semnalat și în județele din nord-estul țării dar și în cele din nord și chiar și în vest și centrul țării, unde se pare că ar fi ajuns folosindu-se de coridoarele existente de-a lungul râurilor ce traversează Carpații.

Cât privește vânătorii, șacalul atrage atenția prin faptul că este un vânat destul de greu de dobândit, vânarea lui necesitând îndemânare și experiență, astfel că a devenit practic o nouă și destul de dificilă provocare pentru cei ce-și dedică timpul acestei specii, atât în cadrul vânătorile colective obișnuite, sau de combatere a dăunătorilor, cât și la vânătorile la dibuit. Vânarea lui poate fi în acest sens privită și ca o chestiune de palmares, pe care fiecare dintre noi am putea-o adăuga în tabloul personal cu trofee, dacă putem spune astfel. Iar faptul se poate alătura responsabilității pe care vânătorii o au vis-à-vis de menținerea sub control a speciei, având în vedere și faptul că dacă numai cu ceva ani în urmă auzeam de șacali ici și colo, acum, unde apar și se stabilesc cu repeziciune adesea uimitoare, mare parte din vânatul mic, iclusiv căpriorul și chiar mistrețul, au de suferit, și practic întregul echilibru între speciile implicate poate fi afectat.

Tot referitor la echilibrul și relațiile dintre speciile de vânat, o parte din observațiile relativ recente din teren par a evidenția și faptul că acolo unde a apărut și s-a înmulțit șacalul, vulpile se împuținează și, uneori, chiar dispar din zonă. Opus acestui fenomen, acolo unde lupul este prezent în teren, șacalul se pare că nu rezistă, dispare sau, chiar dacă își menține prezența, este mult mai rar și nu mai produce pagubele pe care le făcea în mod obișnuit atunci când nu era stânjenit de o altă specie, superioară lui în ierarhia trofică și în concurența la hrană.

Elementele amintite, precum și altele ce privesc situația actuală a șacalului în fondurile de vânătoare, au atras deja atenția gestionarilor ce gospodăresc aceste fonduri, și, împreună cu membrii vânători ai asociațiilor de profil, au în vedere atât expansiunea rapidă a speciei pe teritoriul țării noastre cât și măsurile urgente ce se impun pentru a păstra sub control specia prin acțiuni de combatere susținută. Aceste acțiuni, ca și în cazul vulpii, sunt organizate cu consecvență de-a lungul sezonului de vânătoare la celelalte specii cât și având în vedere faptul că vânarea șacalului și a vulpii, conform legii în viguare, este pemisă pe tot parcursul anului. Acțiunile de combatere a dăunătorilor cu păr ai vânatului fac parte din planul de managemnt cinegetic menit a asigura gospodărirea durabilă a vânatului din fondurile pe care asociațiile de vânători le gestionează. VP

Despre lunetele pentru vânătoare (I)

COSTIN ALEXANDRESCU

fixă

variabilă

Când vine vorba despre lunete, atenția ne este atrasă de multitudinea de date și informații tehnice despre acestea, aspecte pe care, înainte de a lua decizia cumpărării, este recomandat să le cunoaștem, măcar cât de cât, pentru a ne forma o imagine corectă asupra modelului pe care îl vom alege.

Arma cu țevi lise poate rămâne prima pasiune, dar carabina va aduce acel „plus" care parcă lipsea din dotarea pentru vânătoare, dotare pe care, pas cu pas, continuăm să o completăm. Cam așa se face că, mai devreme sau mai târziu, ne vom cumpăra și o carabină. Și, chiar dacă noua achiziție, carabina, are deja dispozitive de ochire mecanice, o lunetă va aduce plusul de precizie și confort al tirului și, de ce nu, de eleganță pentru arma noastră cu glonț.

De la caracteristicile mecanice constructive ale lunetei, la calitatea lentilelor și a tipului de fire reticulare și capacitățile de calcul balistic ale modelului respectiv, toate sunt în măsură de a ne furniza informațiile de care avem nevoie pentru o alegere corectă, în cunoștință de cauză. Fără a intra în detaliile profund tehnice, și fără pretenția unei prezentări exhaustive, ne vom opri la câteva dintre elementele ce pot contura o imagine de ansamblu despre lunete în general, urmând ca pe baza acestora, fiecare să aprofundeze detaliile, în funcție de modelul anume pe care îl are în vedere.

Puterea de mărire este exprimată prin cifrele care arată de câte ori ținta poate fi mărită. Spre exemplu 5X, indică o putere de mărire de cinci ori. Din punctul de vedere al puterii de mărire, pe piața de specialitate se găsesc lunete ***fixe*** și ***variabile***. Lunetele cu putere de mărire fixă pot mări ținta numai de numărul fix de ori indicat. Puterea de mărire variabilă, exprimată să zicem prin 3-10X, arată că ținta poate fi mărită de la trei până la zece ori.

Alegerea tipului de lunetă se face în funcție de specia sau speciile de vânat pe care le avem în vedere, de distanța la care vom vâna de regulă, și, bineînțeles, de preferința personală. De regulă, lunetele cu putere de mărire fixă oferă o caliatate foarte bună a imaginii și permit prinderea rapidă în obiectiv a țintei, dar sunt constrânse la o singură putere de mărire, un factor limitativ în acest caz, ce restrânge aria lor de folosire. Lunetele cu putere de mărire variabilă oferă un plus remarcabil de flexibilitate, permițând vânătoarea la o gamă mai largă și mai variată de diatanțe și condiții teren, pentru diferitele specii de vânat.

Cât privește alegerea puterii de mărire, de regulă, se are în vedere că, pentru vânatul periculos sau vânatul mare, sub distanța de 200 de metri, se consideră o putere de mărire de 1-4X, aici incluzând vânatul mare african, elefant, rinocer, bivol sau leu. Pentru vânatul mare în general, se recomandă o putere de mărire de 3-9X sau 2-10X, aici incluzând ursul brun, elanul, cerbul, mistrețul, renul, cerbul cu coadă albă și muflonul. Pentru vânatul mijlociu și mic, se are în vedere o putere de mărire de 5-15X sau 6-24X, aici incluzând capra neagră, căpriorul, lupul, șacalul, vulpea, viezurele sau marmota. Cu cât veți ști mai clar specia/speciile de vânat pe care o sau le aveți în vedere, și condițiile de teren/distanța la care urmează să vânați, cu atât alegerea lunetei potrivite din punct de vedere al puterii de mărire va fi mai ușor de făcut și va fi cea corectă. VPR

– va urma –

IN MEMORIAM

Costică Arhip (1930-2023)

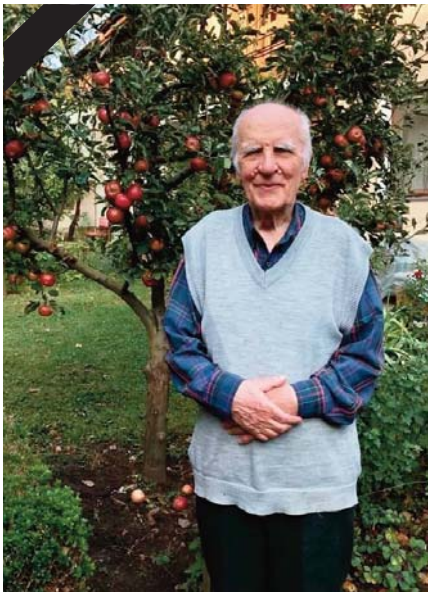

Ca într-o poveste desprinsă din verdele crud al codrului, din susurul lin al izvorului, din foșnetul chemător al arborilor, din universul misterios al pădurii, în ziua de 13, a lunii lui Cireșar din anul 1930, se năștea, predestinat parcă, Costică Arhip.

Într-o familie de țărani (Arhip Costache 1898-1984 și Catinca 1907-1996), cu frică de Creator și creațiunea Sa, în comuna Ardeoani, jud. Bacău, înconjurată de dealuri verzi, de rugi de arbuști și coroane de copaci vânjoși, se năștea cele șase vlăstare (patru băieți și două fete, primul născut în anul 1928 și ultimul în anul 1940), creșteau cu respectul, onestitatea și cucernicia legate de ușiorii casei.

Parcursul vieții avea să-l poarte spre cursurile Școlii gimnaziale din comuna Ardeoani în perioada 1940-1944, apoi cursurile Liceului Ferdinand I, din Municipiul Bacău, în perioada 1944-1948 și zenitul pregătirii ca profesionist de netăgăduit, la Facultatea de Silvicultură în perioada 1948-1953, inițial din Câmpulung Moldovenesc, facultate transferată ulterior (prin anii 1949-1950) la Brașov.

După absolvirea facultății s-a simțit atras de împărăția veșnică a codrului, lăcaș al ființelor pădurii și alinare sufletului omenesc.

Iubitor al penelului, zi de zi, cunoaște mai mult, se desăvârșește, se autodepășește și urcă treaptă cu treaptă în responsabilități.

Din anul 1953 ing. Arhip Costică a fost repartizat la Ocolul silvic Mănăstirea Cașin până în anul 1958 când a fost promovat la Direcția Regională de Economie Forestieră Bacău. Din anul 1958 până în anul 1968 a lucrat la fondul forestier din cadrul Inspectoratului Silvic Județean Bacău.

În perioada 1976 - 1982 a fost inspector-șef adjunct al Inspectoratului silvic județean Bacău ca apoi **din anul 1982 până la sfârșitul lunii ianuarie 1997**, când a ieșit la pensie, a condus instituția de pe funcția de **Inspector-șef/Director** al Inspectoratului Silvic Județean Bacău/Direcției Silvice Bacău.

În anul 1984 a fost propus ministrul silviculturii dar, caracterizat de modestia-i cunoscută a refuzat, pe motiv că nu-și poate duce la îndeplinire însărcinarea pe care a primit-o de Inspector șef al Inspectoratului silvic județean Bacău și că se simte împlinit doar pentru această funcție.

De multe ori era văzut cu rucsacul în spate și binoclul cu care măsura hotarele pădurii, pe soare când chema câte un vânticel molcom, ce sufla pe cer ultimele resturi de nor, sau pe ploaia ce ropotea pe pământ, cunoscând „limba", cântecul frunzelor dar învățând că toate trebuie respectate.

În paralel cu pasiunea și dăruirea pentru silvicultură, dl. ing. Costică Arhip, a fost și un pasionat vânător, iubitor, cunoscător și ocrotitor al faunei cinegetice, priceput practician al vânătorii, devenind prieten și sprijinitor al vânătorilor băcăuani.

În perioada **1976-1990** a ocupat și îndeplinit cu profesionalism și dăruire funcția de **președinte al A.J.V.P.S. Bacău**, fiind un exemplu de corectitudine, camaraderie și cumpătare pentru vânătorii băcăuani, care i-au purtat și îi vor purta o amintire și un respect deosebit.

În anul 1996 i s-a propus încă o dată, acum din partea Convenției Democratice din România, funcția de ministru al silviculturii, pe care a refuzat-o motivând că, alții mai tineri ar fi mai vrednici de o chemare atât de înaltă.

Dincolo de povestea acestei vieți, încheiate în seara zilei de 30 ianuarie 2023, la vârsta de 92 de ani, rămân faptele memorabile, exemplul viu trăit frumos și verticalitatea omului cu teamă de Dumnezeu.

Dumnezeu să îl odihnească în pace!

–Conducerea A.J.V.P.S. Bacău

Foto: ALECSANDRU CODRIN

Odihna și refacerea fizică

ALECSANDRU CODRIN

Am avut ocazia să observăm nu o singură dată faptul că un câine, animat de pasiunea vânătorii, este, dacă îl lăsăm, în stare să alerge pe teren până la epuizare. Acesta nu este însă cel mai înțelept scenariu.

În plus, la fel ca și noi, și câinii au diferite capacități cardiovasculare, respiratorii, diferite rezistențe la efort fizic și așa mai departe, iar a lăsa partenerul patruped să-și epuizeze toate resursele fizice, fie la antrenament, fie la o partidă de vânătoare, ne va duce cu siguranță, mai devreme sau mai târziu, direct spre dispensarul veterinar, lucru pe care cu siguranță, nici unul dintre noi nu îl dorește.

Ca și antrenamentul, odihna și refacerea fizică sunt la fel de importante. La întrebarea *„Cât de mult poate alerga câinele la vânătoare și câtă energie poate consuma?”*, unul dintre răspunsuri este cât se poate de simplu: *„În afară de hrana pe care o primește și de antrenamentul fizic, efortul de care va fi capabil depinde în mare măsură și de câtă odihnă și de cât timp de refacere beneficiază!”*

Antrenamentul fizic, exersarea și repetarea comenzilor, au rolul lor important în menținerea tonusului câinelui de vânătoare și nu trebuie întrerupte după încheierea sezonului de vânătoare. Ele vor continua în primăvară și apoi pe timpul verii, cu o perioadă mai intensă înaintea deschiderii noului sezon de vânătoare. Alături de acestea, odihna și refacerea fizică sunt două elemente importante de care trebuie ținută seama, atât în afara, cât mai ales în perioada sezonului de vânătoare. După un efort fizic susținut, fie la antrenament fie la vânătoare, câinele are nevoie de odihnă și de o perioadă de refacere.

Câinii mai tineri și cei mai în vârstă nu au aceeași rezistență ca un câine matur, antrenat și în deplină putere fizică. Toți au însă nevoie și de odihnă și de timp pentru refacere fizică. Diferitele rase de câini de vânătoare au, firesc, diferite capacități fizice și de rezistență.

Retrieverii sunt mai bine conformați fizic pentru a înnota, adesea chiar și în ape reci ca gheața. În schimb vara, dacă trebuie să alerge mai mult, epuizează mai repede rezervele de energie decât pointerii. Iarna, când temperaturile scad drastic, organismul arde rapid caloriile prețioase, pentru a menține temperatura corpului constantă, și astfel energia scade mult mai rapid decât în condiții de vreme moderată din punct de vedere termic. În oricare dintre situații, pentru a se reface, și ei au nevoie de hrană de bună calitate și de odihnă.

Pointerii sunt fizic conformați pentru deplasare rapidă, mai ușori și mai agili, evident mai bine pregătiți pentru a alerga în orele cât durează antrenamentul sau partida de vânătoare. Dar și așa, după o zi cu vânătoare, chiar în condiții de vreme termic moderată, câinele va avea nevoie de cel puțin o zi, uneori chiar de două, pentru a se reface.

Dacă observăm la cățel semene de oboseală, moleșală, iar atenția îi scade, după o zi de vânătoare sau după un antrenament mai intens, este evident că are nevoie, pe lângă o foarte bună hidratare și hrănire, și de mai multă odihnă. În plus, să nu uităm că și pentru partenerii noștri patrupezi, timpul de odihnă și refacere crește odată cu vârsta și trebuie să îl acordăm fără nici o ezitare! VPR

HUNTERSHOP

Merkel Drilling

Merkel a fost întotdeauna un specialist în arme „drilling”. Cu noua familie de drillinguri din categoria „Capodopere”, compania produce acum cea mai extinsă gamă de arme cu trei țevi de pe piață. Merkel a îmbunătățit în continuare legendarul drilling *Suhl* și a dezvoltat o combinație sigură de trăgace, principiul fiind arta fabricării de arme *Suhl* cu trei mecanisme *Blitz*, într-o nouă combinație.

Merkel Drilling 96K

Baza drillingurilor Merkel este construită în jurul sistemului 96K cu trei mecanisme, acestă armă fiind considerată cea mai completă combinație pentru vânatul mic. Sistemul este o delicatesă tehnică, ceea ce face drillingul pe cât de elegant, pe atât de eficient. Mecanismele *Blitz* sunt controlate prin intermediul pârghiei glisante de pe gâtul patului. Trăgaciul frontal este dotat cu *schneller* (accelerator), pentru tragerile de precizie. În funcție de poziția pârghiei, în poziția „armată” se poate trage cu țeava dreaptă sau cu cea inferioară.

Plajă de calibre

- Calibru glonț: 6,5x57R; 7x57R; 7x65R; .30R Blaser; 8x57IRS; 9,3x74R.
- Calibru cartușe cu alice: 12/76 sau 20/76
- Greutate: aprox. 3.100 g;
- Lungimea totală: 980 mm; Lungimea țevii: 550 mm;
- Clasa lemnului: de la 5;
- Gravură cu motive vânătorești „hand made”.

–www.huntershop.ro

OUTDOOR & MORE

Încălțăminte Treksta

Pentru activități outdoor, urban, plimbări, drumeții, munte, etc.

Ghetele DOVE MID GTX și Bocanci Hermes Boa GTX Uni

Caracteristici: tehnologia *nestFIT* de la Treksta, tehnologia GORE-TEX® - *waterproof* și respirabilă, tehnologia *I.S.T.* - pentru echilibru sporit pe suprafețe neuniforme, sistemul de susținere a călcâiului *Treksta DNA*, tehnologia *ICE-LOCK*™ - antialunecare pe terenul înghețat.

Bocanci Grimsta Mid GTX

Caracteristici: UPPER GORE-TEX® pentru confort extins, rezistență la apă EXP-piele sintetică, talpă semifabricată - moale, cu inserție EVA - Hypergrip® (HGNS), plasa EVA/TQ modelată.

Pantofii sport Olympus LOW GTX Black și Campus LOW GTX Black

Caracteristici: UPPER GORE-TEX® încălțăminte ușoară, confort extins, waterproof EXP - sintetică, impermeabilă, hidrofugă, talpă - plasă EVA/Soft EVA modelată, placă tehnică turnată N2 - linie Hypergrip® (HGNS). VP

Găsiți articolele în showroom-ul **Outdoor&More - Sibiel**, județul Sibiu. Mobil: 0724-519.536 • Tel.: 0269-22.22.56 sau online: ***www.articole-vanat.ro***

SCH JAGD

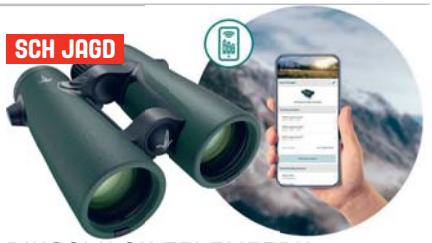

BINOCLU CU TELEMETRU SWAROWSKI EL RANGE 10X42 TA

Modelul **EL Range 10x42 TA**, oferă cele mai noi inovații în materie de optice de la Swarowski și a fost conceput pentru a combina tehnologia optică de ultimă generație, cu măsurarea precisă a distanțelor. Calitățile optice permit observarea rapidă, precisă și cu acuratețe a detaliilor țintei chiar și la distanțe mari, grație puterii de mărire de 10x.

Binoclul permite transferul datelor balistice personalizate, pentru a face posibilă evaluarea precisă a fiecărei situații concrete în care se fac observațiile în vederea efectuării tirului. În plus, sistemul inovativ TA - *Tracking assistant*, permite identificarea zonei din teren, în care a fost lovită ținta.

Specificații tehnice

- Magnificație: 10x;
- Diametrul lentilelor obiectiv: 42 mm;
- Câmpul vizual 120 m/1.000 m;
- Lungime 169 mm; Lățime 136 mm; Grosime 79 mm;
- Greutate fără baterie: 925 g. VP

Găsiți articolul în magazinul **SCH JAGD** din Reghin, Tel.: 0752-026.251, și pe ***www.armevanatoare.ro***

PESCUIT

MARTIE
22 Mediul acvatic
24 Întreținerea echipamentului
26 Pescuit staționar
30 Pescuit pe râu
32 Atelierul muscarului

Amenajarea apelor de munte

Text și fotografie **A. C. MANU**

Luna lui Prier bate la ușă iar conform *Ordinului nr. 10/235 din 27 ianuarie 2023, privind stabilirea perioadelor și zonelor de prohibiție a pescuitului, precum și a zonelor de protecție a resurselor acvatice vii în anul 2023*, deschiderea la păstrăv, indigen, curcubeu și fântânel va fi la 1 Aprilie, la fel ca și în ultimii ani. De fiecare dată când urcăm pe cărările apelor de munte, în căutarea arginților vii cu sclipiri ce dau fiori, pornim cu gândul și speranța că, poate, vom găsi de data aceasta mai mulți păstrăvi pe locurile pe care revenim an-de-an.

Apele de munte în mod special se remarcă prin prezența salmonidelor, specii de pești ce manifestă o sensibilitate mai sporită relativ la calitatea apei și a condițiilor mediului în care aceste ape își poartă undele, iar aici putem include temperatura și pH-ul apei, nivelul de oxigenare, viteza curentului și debitul apei, natura substratului și configurația albiei, dar și elemente precum torențialitatea bazinului receptor, viiturile, etc.

Amenajări specifice pe apele de munte

În vederea menținerii și îmbunătățirii condițiilor de creștere și dezvoltare a salmonidelor în apele de munte, la fel ca și pentru crearea de noi zone favorabile acestora, există posibilitatea amplasării unor amenajări specifice în acest sens, construcții ce folosesc în cea mai mare parte material din mediul natural existent în apropierea malurilor apei.

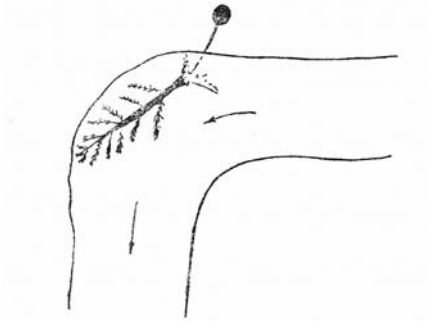

Fig. 1 - Arbore ancorat

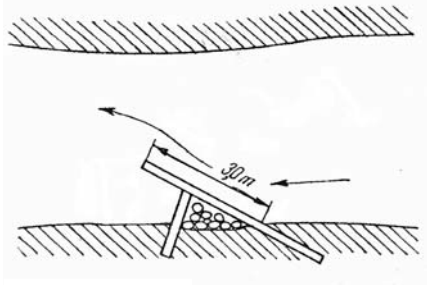

Fig. 2 - Pinten

Aceste amenajări au în vedere o serie de aspecte pornind de la crearea de locuri de adăpost și favorizarea dezvoltării organismelor acvatice, nevertebrate, crustacei, batracieini, pești, între care și păstrăvii, stabilizarea albiei și a cursului râului, prin consolidarea și reamenajarea malurilor, îmbunătățirea calității apei, și așa mai departe. Tot în acest context se are în vedere și reducerea vitezei curentului apei, cu implicații în reducerea eroziunii albiei și a malurilor mai ales în zonele sensibile, unde curentul apei are tendința de a „bate” în mal, cum se întâmplă de exemplu la coturile strânse sau din cauza unor obstacole ce obstrucționează cursul normal al apei râului. Și nu în cele din urmă, se urmărește oxigenarea apei, creșterea nivelului de oxigen din apă favorizând prezența salmonidelor pentru care disponibilitatea acestui element este unul dintre factorii de maximă importanță.

Dintre amenajările cel mai des întâlnite se numără arborii ancorați, cascadele simple și cele podite, pintenii și „căsoaiele” sau „caprele”, amenajate în cea mai mare parte din lemn și piatră.

Arborele ancorat este una dintre amenajările cele mai simple, și are în vedere abaterea curentului, depunerea aluviunilor în zonele cu torențialitate ridicată și protejarea temporară a malurilor în locuri greu accesibile. Arborele este ancorat în mal, cu vârful trunchiului spre aval, și este lestat corespunzător pentru a-și menține poziția în albia râului, în locul dorit. De regulă sunt folosiți arbori cu coroana bine dezvoltată fie din specii de foioase sau de rășinoase iar lestarea se face cu pietre și bolovani mari, suficient de grei pentru a oferi stabilitatea necesară.

Pintenii sunt amenajări reltiv simplu de realizat, cel mai adesea construite din lemn și piatră și au în primul rând rolul de a proteja malurile râului. Se amplasează de regulă în locurile în care curentul apei are tendința de a lovi în maluri. Pintenii au unul din capete încastrat în mal și podina poziționată oblic pe firul apei pentru a devia direcția curentului apei. În spatele pintenului, porțiunea imediată în aval se colmatează cu aluviuni aduse de apă, creându-se un curent mai domol al apei, favorabil peștilor, și o zonă ce protejează malul de eroziune.

Barajele din piatră și bolovani se amenajează de regulă în zonele în care albia este stabilă și mai puțin afectată de eroziune, oferind stabilitate barajului. Înălțimea barajului de până la circa 50- 80 de cm permite încetinirea curentului și formarea în amonte a unei zone cu apă mai liniștită, ce favorizează dezvoltarea florei și faunei acvatice, oferind în același timp și un bun adăpost peștilor.

Fig. 3 - Baraj din piatră

Cascadele simple se amenajează doar dintr-un buștean transversal, garnisit în amonte cu brazde de iarbă, cetină și bolovani, creând astfel în aval o bulboană, loc de adăpost pentru pești și propice pentru dezvoltarea organismelor acvatice, ce constiutie, parte dintre ele, hrana pentru pești, respectiv pentru păstrăvi. Acest model de cascadă, după cum îi spune și numele, este cel mai simplu și mai ușor de realizat folosind numai materiale din mediul natural învecinat locului de amplasare.

Cascadele podite se construiesc dintr-un buștean gros, poziționat transversal pe cursul apei și bine încastrat în maluri, peste care se amenajează o podină din scânduri, ce va permite apei să formeze o zonă lină în amonte, domolind curentul, iar căderea apei peste marginea podinei în aval, favorizând oxigenarea apei și formând o zonă de adăpost pentru pești. De cele mai multe ori, după o cascadă podită, apa formează o așa numită „întinsură”, curentul apei este mai lent, permițând păstrăvilor să se poziționeze în așteptarea hranei adusă de apă, pe care o pot procura mai ușor având în vedere viteza redusă a apei, o mai bună vizibilitate în masa apei și un timp mai îndelungat la dispoziție pentru a „culege” hrana.

Toate aceste amenajări specifice, care pot fi amplasate pe cursul râurilor de munte, au în vedere protejarea albiei și a malurilor râului, stabilizarea cursului râului în general, și au ca efecte îmbunătățirea calității apei prin reducerea torențialității, reducerea turbidității apei, moderarea curentului apei și sporirea gradului de oxigenare a ei, elemente de maximă importanță pentru a putea oferi un mediu acvatic natural propice existenței, creșterii și dezvoltării salmonidelor. Și, în acest fel, va crește și posiblitatea de a găsi și admira, acolo unde ne așteptăm, păstrăvii indigeni, curcubei sau fântânei, adevărate bucurii și recompense spirituale pentru zilele în care vom păși pe cărările de ape ale muntelui. VPR

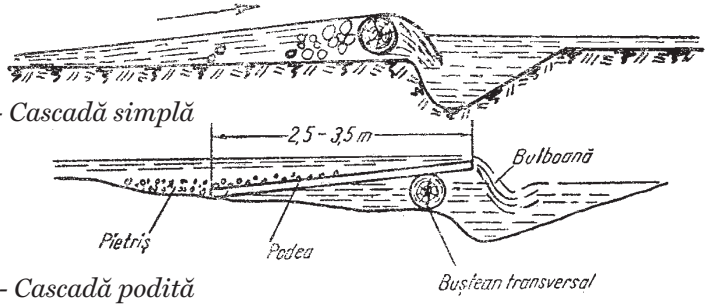

Fig.4 - Cascadă simplă

Fig. 5 - Cascadă podită

Fig. 1, 2 și 4 – după A. Negruțiu - Vânătoare și salmonicultură - Ed. D.P., București 1983
Fig. 3 – după H. Almășan - din A. Negruțiu - Vânătoare și salmonicultură - Ed. D.P., București 1983
Fig. 5 – după P. Decei - din A. Negruțiu - Vânătoare și salmonicultură - Ed. D.P., București 1983

Cum folosim corect mulinetele de casting

Text și fotografie **ANDREI ZABET**

Pescuiesc cu echipament de baitcasting de la începutul anilor ’90, timp în care mi-au trecut prin mâini câteva sute de mulinete, așa că am avut timp să învăț din proprie experiență care sunt avantajele, dezavantajele, cum trebuie folosite dar și întreținute corect, pentru a le prelungi funcționarea optimă și la mai mulți ani după ce mulinetele nu mai sunt noi.

Recent am servisat mulinetele unor prieteni și amici de pescuit și am observat, invariabil, aceleași abordări improprii sau incorecte atât în utilizarea lor, cât și în simpla mentenanță după fiecare partidă de pescuit. În această nouă serie vreau să vă împărtășesc și vouă micile trucuri și secrete care fac diferența dintre o mulinetă 100% funcțională și una cu probleme.

1
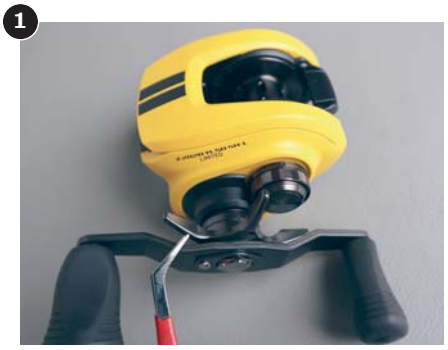

2

3

4
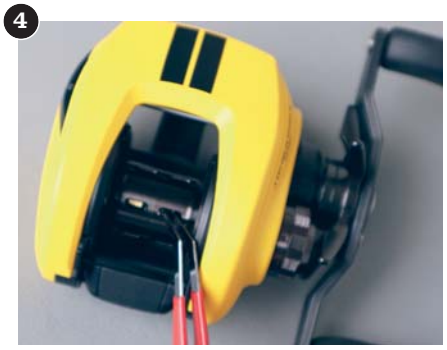

Astfel, după fiecare utilizare, este absolut necesar să:

❶ Desfaceți la minimum *star drag*-ul sau frâna de luptă, să nu o lăsați niciodată cu frâna strânsă, fiindcă anumite piese din interior, șaibele de frână, vor suferi deformări definitive;

❷ Desfaceți capacul cast controlului sau presiunea pe tambur, astfel încât să existe un joc lateral al tamburului de minimum 1-2 mm. Dacă nu faceți asta, șaibele din compozit de la ambele capete ale axului tamburului vor suferi deformări definitive în timp, ceea ce va afecta atât plaja de reglaje, cât și performanțele de lansare;

❸ Să nu puneți mulineta înapoi în cutie imediat după pescuit, ci să o lăsați să se zvânte în aer liber cel puțin 24 de ore. Apa pătrunde la fiecare pescuit în aceste mulinete, iar ce mai rămâne în interior se scurge prin fantele aflate în partea de jos, care au fost create de producători fix în acest scop (în limbaj de specialitate, se numesc „drain holes”);

❹ Ca regulă generală, la mulinetele de generație nouă, nu mai este necesar să strângeți cast controlul până blocați tamburul, fiindcă reduceți considerabil performanțele de lansare. Reglați cast controlul astfel încât să eliminați jocul lateral al tamburului și atât, iar restul reglajelor îl faceți exclusiv din frâna de lansare a mulinetei, care poate fi magnetică, centrifugală, o combinație a celor două sau digitală (eletromagnetică);

❺ Rulmenții tamburului trebuie unși constant cu ulei, o dată la 1 sau maximum 2 partide, în funcție de tipul rulmenților, mediul în care a fost folosită mulineta și alte condiții. Dacă rulmenții sunt „deschiși" sau fără scut, atunci cu atât mai mult trebuie făcută această ungere înainte de fiecare nouă partidă de pescuit. Nu trebuie exagerat cu uleiul – una, maximum două picături de ulei în fiecare rulment, înainte de partida de pescuit. Dacă sticluța nu are un aplicator/picurător care să vă permită accesul facil la rulment, trageți puțin ulei într-o seringă de mici dimensiuni și folosiți acul seringii pentru a aplica picăturile de ulei, așa veți avea precizie maximă;

❻ De asemenea, învățați să controlați tamburul cu degetul mare în timpul lanseurilor, fiindcă este cel mai bun și mai fiabil control „digital" existent, doar că trebuie ceva antrenament și răbdare pentru a simți comportamentul tamburului în funcție de con-

dițiile de pescuit, tipul nălucii, al firului, etc. Aceste sfaturi și multe altele le veți găsi în scurt timp într-un nou articol pe *www.andreizabet.ro* și nu sunt lucruri copiate de pe net, ci *insight*-uri personale, deprinse în cei mai bine de 30 de ani de utilizare a mulinetelor și lansetelor de baitcasting;

❼ Deprindeți-vă să faceți întreținerea mulinetei sau service-ul o dată la 6 luni sau la maximum 1 an. Trimiteți mulineta cuiva care se pricepe la servisare pentru a o desface și degresa complet și pentru a o unge din nou cu vaseline și uleiuri speciale. Dar despre asta vă voi spune mai multe în episodul următor.

O mulinetă utilizată și întreținută corect va avea o durată de viață mai mare și vă va aduce mai multe satisfacții decât una care va începe să se gripeze, să-și piardă din capacitatea de lansare sau să dezvolte alte probleme. VR

Pescuit în apropierea malurilor

Text și fotografie **MUGUREL IONESCU**

După ce și-a făcut simțită prezența și în anumite perioade ale sezonului „rece”, primăvara s-a instalat, oficial de această dată, eliberând oglinzile de apă de gheața care le-a zăgăzuit pe alocuri. A sosit timpul pentru planificarea primelor partide de pescuit din noul sezon, profitând de temperaturile plăcute și de soarele blând care a trezit natura la viață. Și cum efectele încălzirii vremii se produc începând de la mal către larg, vom încerca, pentru siguranța rezultatelor, un pescuit staționar în apropierea malurilor.

Pescuitul „de viteză”, în apropierea malurilor, necesită tot atâta tehnică precum cel al pescuitului peștilor mari, în larg. Pe lângă succesiunea mișcărilor, perfect sincronizate, el impune un echipament, nade și momeli, alese cu multă atenție. Cea mai mică eroare în acest ansamblu de cerințe riscă să influențeze negativ media orară a capturilor. Toate acestea sunt valabile, în special dacă ținta noastră sunt peștii mărunți, baboii: obleții, roșioarele, babuștele, bibanii, plăticuțele și cărășeii.

Câteva recomandări pentru ustensile

Pentru pescuitul în apropierea malurilor vom folosi vergi ușoare, cu lungimi cuprinse între 1,5 m și 5 m. Acestea pot fi tubulare, telescopice, dar obligatoriu cu vârful plin, tip *blecktor*, flexibil, dar solid în același timp. În situații speciale sau condiții dificile, putem folosi și vergile tip *roubaisienne*, *a l'anglaise* sau *bolognese*.

Linia recomandată este specifică pescuitului „de viteză”, între ape sau la suprafață, deoarece, printr-o nădire corectă, putem să ridicăm peștii mai aproape de oglinda apei. Firul va fi de tip monofilament, cu grosimea de 0,10-0,16 mm, în funcție de mărimea capturilor preconizate.

Un element important este cârligul, care trebuie să fie rezistent, pentru a nu se deforma după prima duzină de baboi. În același timp, el trebuie să fie foarte fin, astfel încât să nu „spargă” momeala și, în special, să nu o îngreuneze. Este foarte important ca momeala să coboare cât mai lent și natural în masa apei. Deschiderea cârligului va fi aleasă în funcție de momeala utilizată.

Pluta trebuie să fie filiformă sau în formă de pară alungită, pentru a practica un adevărat pescuit „de viteză”. Atacul trebuie să se producă cât mai repede posibil, înainte chiar de stabilizarea plutei în poziție verticală. Atacul „pe cădere” este semnalizat prin staționarea plutei pe orizontală, tremuratul acesteia sau deplasarea ei într-o direcție oarecare.

Lestarea se face cu alice din plumb, sferice sau cilindrice, grupate, când atacurile se succed în ritm rapid, sau etalate, când atacurile sunt timide. În orice caz, nu trebuie să lipsească alica minusculă de contact, *touché*-ul, poziționată între masa pricipală a lestării și cârlig

Nadă și momeli

Nada recomandată este cea foarte dispersantă, fin măcinată, care formează un nor persistent imediat ce începe să se scufunde în masa apei. Se nădește regulat și precis cu cantități mici de nadă, bile de dimensiunea unei nuci. Vom selecționa baboii de talie mai mare mărind progresiv adâncimea sau pescuind la marginea „norului” de nadă.

Momeala folosită sunt viermușii de carne, de diferite culori și dimensiuni, care stau bine în cârlig și rezistă la mai multe capturi succesive.

Un început promițător

Dacă nu desconsiderăm calitățile mărunților baboi și nu vom aborda superficial disputa cu ei, vom avea parte de o partidă „de viteză” reușită, pescuind în apropierea malurilor. VP

ARTIFICIALE PENTRU „MĂRUNȚIȘ”

„Mărunțișul”, sau baboii - obleții, babuștele și roșioarele mărunte, pot face deliciul unei partide de pescuit la malul apei. În afara pescuitului tradițional la „mărunțiș”, cu momeală pe cârlig și nădire corespunzătoare, pescuitul cu muște artificiale poate da rezultate pe cât de neașteptate, pe atât de plăcut surprinzătoare. În funcție de localizarea peștilor, „la” sau „spre” suprafața apei, ori în apropierea substratului, se pot folosi două modele de artificiale, reprezentând aceeași insectă, *furnica*, dar confecționate diferit, pentru situațiile amintite.

Modelul artificială uscată - ***dry fly***, este destinat pescuitului la suprafață, când peștii se ațin în apropierea oglinzii apei și culeg insectele ce plutesc în pelicula superficială a apei. Montajul este simplu, pe cârlig nr. 14-16, se leagă corpul artificialei din material sintetic sau lână neagră, iar *hackle*-ul bogat, pentru a oferi flotabilitatea necesară, se leagă din fulg de cocoș preferabil negru sau maroniu, la care ce pot adăuga și „aripioare”, din barbule din remige de cocoș, deschise la culoare, albgălbui, pentru a oferi contrastul și spori atractivitatea artificialei. Pescuitul se face de regulă cu fir de pescuit la *fly*, plutitor - *floating*.

Modelul nimfă - ***nymph***, este destinat pescuitului în apropierea substratului sau chiar pe substrat, atunci când peștii sunt cantonați în această zonă. De data aceasta, artificiala nu imită nimfa vreunei insecte ci reprezintă de fapt tot o furnică, dar ajunsă spre fundul apei, asemenea unei nimfe. Deosebirea de modelul *dry*, constă în montajul cu mărgică de lestare pe cârlig model *jig*, cu ochetul perpendicular pe tija cârligului. Furnica model nimfă se poate pescui atât cu fir special pentru muscărit, scufundător - *sinking*, dar și la *jigging*, pe verticala apei, cu fir monofilament și echipament de pescuit tradițional pentru spinning. VP

GASTRONOMIE PESCĂREASCĂ

CHIFTELUȚE MARINATE DIN PEȘTE

MAMA PAȘA

Pescuind în apropierea malurilor, avem ocazia capturării unei diversități de specii, pașnice sau răpitoare, care își vor aduce aportul, fiecare cu particularitățile ei, la reușita unei combinații de gusturi, pentru obținerea unui preparat delicat. Și peștii mărunți, cu carne puțină și oase multe, pot fi puși în valoare cu această ocazie.

Ingrediente: 500-750 g de pești din diferite specii, curățați și eviscerați, cu capetele și cozile îndepărtate, două cepe mari, 2 cartofi pentru chiftele și 3 pentru garnitură, o căpățână de usturoi, 2 morcovi, 2 ardei grași, două ouă, 1/2 borcan (200 g) de pastă de tomate, 250 ml vin alb sec, ulei, condimente, făină albă, două frunze de dafin, trei fire de cimbru, pătrunjel, mărar și leuștean proaspăt.

Preparare: peștele, curățat și eviscerat, fără capete și cozi, se opărește două minute în apă cu sare, clocotită, se scoate, se răcește și, cu ajutorul unei furculițe, se curăță carnea de pe coloană și coaste. Se trece carnea rezultată prin mașina de tocat și se amestecă cu cartofii, rași în prealabil, cu o ceapă și usturoiul, tocate mărunt, și cu 2/3 din verdeața tocată. Se mai trece încă o dată pasta rezultată prin mașina de tocat, se condimentează cu sare și piper și se amestecă cu ouăle batute spumă. Se formează chifteluțele, se perpelesc prin făină și se prăjesc în ulei încins.

Pentru sos: cartofii rămași, tăiați în bucăți potrivite, ceapa, morcovii și ardeii grași tocați mărunt, se călesc în oala pregatită cu ulei încins. După ce s-au rumenit ușor, se adaugă vinul, sare, apă, pasta de tomate, se acoperă cu un capac și se lasă la fiert. După ce legumele s-au înmuiat, se adaugă chifteluțele, frunzele de dafin și cimbrul, se dau într-un clocot și se presară cu verdeața rămasă.

Servire: se servesc calde, în farfurii adânci, 4-5 chifteluțe, împreună cu sosul, cartofii și legumele tocate. Paharul de riesling sec, aburit, le vor ține o plăcută companie. Poftă bună! VP

Primăvară cu capricii

Text și fotografie **MAC**

Temperaturile sensibil mai ridicate decât normalul pentru această perioadă, cel puțin în regiunile sudice ale țării, par să continue nota de încălzire a vremii, de la finele lui februarie. La început de Mărțișor, sperăm că generozitatea soarelui va anunța anotimpul tânăr, un element foarte binevenit după episodul de frig și zăpadă de la mijlocul lui Făurar, iar apele vor avea șansa de a mai acumula câteva grade Celsius cu plus, îndemnând astfel peștii la o revenire mai grabnică la firescul sezonului mai cald, pe care cu toții abia îl așteptăm.

Este foarte adevărat, nu trebuie să uităm de *Zilele Babelor*, cunoscute pentru capriciile și toanele vremii pe care o aduc, tradiția populară amintindu-ne despre lupta dintre anotimpul rece și cel cald, dintre întuneric și lumină, dar și dintre anul vechi, ce a trecut, și anul nou ce-și croiește de-acum calea.

Energiile anotimpului tânăr

Cum este firesc, și în ciuda capriciilor vremii de la început de primăvară, după ce zilele Babelor vor trece, iar frigul și vremea închisă va rămâne undeva în amintire, energiile primăverii, mai devreme sau mai târziu, vor aduce zilele senine, cu soare tânăr și darnic, ce vor lua în stăpânire firea, iar noi vom putea relua, pas-cu-pas, activitatea din calendarul pescuitului de primăvară.

Atât peștii pașnici cât și răpitorii încep să „miște", pe măsură ce gradele Celsius, cu plus, încălzesc apa bălților, iar nevoia de hrană și creșterea perioadei diurne aduc și ele partea lor de contribuție în același sens. Dintre peștii pașnici ce devin activi relativ de timpuriu, roșioara, babușca și plătica, uneori chiar și carasul, la care bineînțeles putem adăuga obleții, „mărunțișul" în termeni generici, sunt cei ce pot răspunde „prezent" la momelile oferite. Cât privește răpitorii, primii ce par a da semne de activitate în apa bălților sunt bibanul și șalăul, iar somnul abia dacă se dezmorțește în cotloanele adânci în care a petrecut sezonul hibernal. Să nu uităm că, în apele naturale, știuca este, până pe 20 martie, în plină perioadă de prohibiție. Pe râuri, cleanul poate da și el semne timide, mai ales în zilele cu soare darnic și binevoitor, dar variațiile de debit la acest timp din an și mai ales turbiditatea apelor, sunt factori ce trebuie neapărat luați în considerare. Atenție însă, în luna martie, respectați perioadele de prohibiție la pescuitul peștilor răpitori – știuca, șalăul și bibanul, în apele naturale.

La peștii pașnici sau la răpitori?

Aici, cred că în cea mai mare parte, alegerea este o chestiune de preferință personală, pentru că, la acest timp din an, șansele sunt practic egale pentru oricare dintre variante. Atât răpitorii cât și peștii pașnici încep să dea semne că revin la activitatea vremurilor mai calde, iar temperaturile apelor, în creștere ușoară, sunt unul dintre stimulente. La acesta, creșterea perioadei diurne aduce și ea partea ei de contri-

buție, și tot aici se vor adăuga, cum este și firesc, nevoia de a se hrăni, odată cu creșterea temperaturii apei și apropierea de perioada reproducerii.

La peștii pașnici, viermușii și „libelulele" – larvele de chironomide, par a fi cele preferate, fiind de altfel momelile naturale „tradiționale" ce funcționează de regulă destul de bine la începutul primăverii. Combinații ale acestora, precum „carcalete", libelulă-viermuș, sau libelulă-râmă și de ce nu viermuș-râmă, toate acestea sunt la îndemâna noastră și nu trebuie să ezităm în a le testa eficacitatea. Dar, așa după cum știm, toate depind de momentul, locul, timpul și apetitul/activitatea peștilor și, aș adăuga tot aici, de inspirația de moment și experiența fiecăruia.

Cât privește nada, este recomandată o nădire moderată, cu amestecuri de făinuri și spărtură de cereale, la care putem adăuga semințe de cânepă și arome discrete. Nadele mai închise la culoare, concepute pentru apă rece, sunt, se pare, mai atrăgătoare și dau rezultate.

La răpitori, jigurile garnisite cu năluci siliconice în culori deschise, alb, alb cu glitter sau culori tari precum portocaliul simplu sau cu glitter, au dat rezultate bune în anii precedenți la acest timp din an, mai ales pentru biban și șalău. Voblerele, simple sau articulate, precum și rotativele sau oscilantele par a fi mai puțin eficace, necesitând spații mai mari și distanțe mai lungi pentru a putea fi manevrate așa cum trebuie și, mai ales, solicitând un efort mai mare din partea peștilor, încă nedezmorțiți complet după perioada rece, pentru a le urmări și prinde. Însă, poate, o oscilantă mai ușoară, cu bătaie amplă, condusă cu răbdare și îndemânare, într-o cădere lină pe verticala apei, poate declanșa atacul mult așteptat, oferind surpriza plăcută pe care ne-o dorim pe malul apei, la început de primăvară.

„Așa cum am mai amintit, atenție la perioadele legale de prohibiție, instituite sau ce urmează a se institui în această perioadă: știuca - 27 ianuarie până la 20 martie, și ulterior perioada 09 aprilie până la 07 iunie, iar șalăul și bibanul - 20 martie până la 07 iunie (vezi *Ordinul de prohibiție 2023, nr. 10/235 din 27 ianuarie 2023 [...]*"

Așa cum am mai amintit, atenție la perioadele legale de prohibiție, instituite sau ce urmează a se institui în această perioadă: știuca - 27 ianuarie până la 20 martie, și ulterior perioada 09 aprilie până la 07 iunie, iar șalăul și bibanul - 20 martie până la 07 iunie (vezi ***Ordinul de prohibiție 2023, nr. 10/235 din 27 ianuarie 2023 – privind stabilirea perioadelor și zonelor de prohibiție a pescuitului, precum și a zonelor de protecție a resurselor acvatice vii în anul 2023***).

Cu șansa unei perioade în care apetitul peștilor va fi în creștere, într-o zi călduță de Mărțișor, cu soare darnic și fără vânt, toate pot face deliciul unei partide de pescuit, pe malul apelor acestei primăveri, sperăm, cu cât mai puține capricii...! VP

Pescuit la *fly* în ape reci

Text și fotografie **DORU DINEA**

Au mai fost și perioade de timp când temperaturile au înregistrat valori negative dar, de cele mai multe ori, vremea a fost frumoasă, cu temperaturi, în cursul zilelor, ce au depășit zece și chiar, cincisprezece grade Celsius. Copacii au început să-și etaleze mugurii din ce în ce mai durdulii iar pe pământul cenușiu s-au ițit, din ce în ce mai îndrăznețe, proaspete petice de iarbă. Nu de puține ori, pe malurile râului, larma vrăbiilor și pițigoilor a cuprins văzduhul.

Cum temperaturile au fost destul de prietenoase iar apele râului au fost limpezi, singura problemă rămasă, ca să pot să desfășor câteva partide la *fly*, a fost să urmăresc prognoza meteo ca să am parte de zile fără vânt puternic. Nu a fost chiar foarte ușor, dar am reușit să prind și zile în care vântul să fie, ca să zic așa, mai îngăduitor.

Am căutat zone ale râului unde curenții de curgere să fie mici sau medii iar adâncimile apei să fie până într-un metru. Am tatonat și zonele de lângă maluri, unde curenții nu erau puternici, după care urmau praguri iar apele se adânceau și, de asemenea, pe lângă structurile naturale sau artificiale, situate în astfel de zone.

Cuvântul de ordine, nimfele

Am pescuit numai cu nimfe artificiale. Cele mai folosite au fost *Black Pulsar Nimph*, *HP Pulsar Variant Nimph*, *All Pink Nimph*, pe cârlige nr. 16 și *Micro Red Worm*, pe cârlige nr. 18.

„Am pescuit numai cu nimfe artificiale. Cele mai folosite au fost *Black Pulsar Nimph*, *HP Pulsar Variant Nimph*, *All Pink Nimph*, pe cârlige nr. 16 și *Micro Red Worm*, pe cârlige nr. 18.

La *All Pink Nimph*, am avut rezultate în special la obleți și foarte rar au atacat aceste tipuri de nimfe artificiale, clenii.

La *Micro Red Worm*, am avut multe atacuri din partea peștilor, dar foarte rar s-a întâmplat să execut înțeparea astfel încât să îi am în drill. Aceasta datorită faptului că peștii atacau momeala artificială foarte prudent, o apucau de părțile ce unduiau libere și nu erau în apropiere de cârlig, și foarte rar aspirau complet artificiala.

Totuși, cele mai multe atacuri și capturi au fost la *Black Pulsar Nimph* și *HP Pulsar Variant Nimph*. Chiar dacă și la aceste tipuri de nimfe artificiale atacurile peștilor nu au fost hotărâte și clare, rata reușitei înțepărilor a fost cu mult mai mare.

Tehnica adecvată

De obicei lansam nimfa artificială aproximativ perpendicular pe direcția de curgere a apei sau oblic, către aval. Foarte rar am lansat către amonte și aceasta datorită faptului că nu aveam posibilitatea să păstrez un contact foarte bun cu momeala artificială în evoluție și nu percepeam atât de bine atacurile, destul de firave, ale peștilor. În general, lansam nimfa artificială în zona mai adâncă a apei, ce prezenta curent de curgere.

După ce nimfa atingea suprafața apei, o lăsam să se scufunde către substrat, în timp ce era purtată de curentul apei. Tot în acest timp, urmăream cu vârful lansetei direcția de curgere a nimfei prin apă și, din când în când, executam mici ciupiri ale șnurului, care produceau mici salturi, ca niște tresăriri, ale nimfei artificiale.

Atunci când nimfa ajungea în zonele cu ape liniștite sau în apropierea malurilor, nu începeam recuperarea acesteia imediat ci, timp de câteva secunde, o jucam, din vârful lansetei sau mișcând ușor șnurul, la margini de curenți. După aceea, începeam să recuperez cu viteze mici și medii nimfa, efectuând, la anumite intervale de timp și mici stopări, opriri.

Întotdeauna, am căutat să execut lansările cât mai corect, cât mai întinse, astfel încât, chiar și imediat după căderea nimfei pe apă să am un conctat cât mai bun cu aceasta, deoarece multe dintre atacurile clenilor sau obleților se produceau în primele momente după lansare. Atunci când nimfa artificială a fost atacată în zonele unde apa a prezentat curenți de curgere, observam cum șnurul avea o întârziere suspectă și nefirească în deplasarea normală odată cu direcția de curgere a apei și, în cazul că nu mă prindea nepregătit, executam înțeparea. În zonele unde apa a fost mai liniștită iar curenții de curgere erau foarte lenți, am simțit ceva mai bine atacurile peștilor și am putut să execut mai multe înțepări reușite.

La cele câteva partide de pescuit la *fly*, chiar dacă apa a avut o claritate bună iar temperaturile au fost prietenoase, în funcție de presiunea atmosferică, de solunare, de nivelul apei care a mai oscilat, precum și de vizitele prin zonă ale cormoranilor, rezultatele au fost diferite. Astfel, la o partidă de pescuit la *fly* am avut capturi de cleni sau obleți la maxim două sau trei lansări pe când, la celelalte două, capturile au fost mult mai rare și am reușit să prind maxim patru sau cinci pești pe oră.

Încălțat cu cizme, deoarece în multe zone am fost nevoit să intru în apa râului, dar având în rucsac echipamentul ușor de *fly*, pescuitul a reprezentat o adevărată plăcere, chiar dacă peștii au avut dimensiuni mici. Eliberarea tuturor peștilor precum și cârligele debarbetate ale nimfelor artificiale ce le-au produs un minim de discomfort, mi-au produs o nemăsurată bucurie dar și nerăbdarea unor noi întâlniri. VP

Nimfe de Mărțișor

ALEX CODRESCU

Foto: ANDREI ZABET

Este vremea lui Mărțișor și încet, dar sigur, temperaturile au început să crească. Verdele crud al ierbii prinde putere iar mugurii tineri anunță parcă multitudinea culorilor din florile ce vor vesti primăvara. Apele sunt încă reci, dar, la fel de încet dar sigur, gradele Celsius cu plus își fac simțită prezența, dezmorțind undele scăpate de fiorul de cristal al gheții.

Chiar dacă am cam terminat cu verificarea, întreținerea, aranjarea și păstrarea echipamentului pentru muscărit, tot se mai găsește câte ceva de făcut. În plus, cu excepția știucii care este protejată până la 20 martie, și a șalăului și bibanului la care interdicția la pescuit începe la 20 martie, mai este încă ceva timp până la începerea prohibiției generale în aprilie, așa încât avem ceva răgaz pentru a ieși pe malul apei și a exersa un pic folosirea echipamentului specific, respectiv lansetele cu firele de muscă și, bineînțeles, câteva artificiale potrivite momentului.

Și, chiar dacă nu avem o țintă anume, și mă refer la o anumită specie de pești pe care să o avem în vedere, iar pentru muscarii pasionați ai apelor de munte, perioada de tranziție și așteptare continuă, faptul nu trebuie să umbrească nici pe departe spiritul și determinarea, iar timpul petrecut pe malul apei ne va fi de folos în noul sezon de pescuit la păstrăv, ce se va deschide, ca și în utimii ani, la 1 aprilie.

Având în vedere cele de mai sus, pentru această perioadă de tranziție, un model de nimfă pare să răspundă în mare parte cerințelor impuse, pentru a reuși câteva capturi, la muscărit, pe malul apelor.

Nimfa-jig, sau *jig nimph* în engleză, pare că a dat roade, cei cu experiență în materie, care au folosit-o deja, propunând-o ca pe o artficială eficace pentru acest timp din an.

Avantajul principal al nimfelor-jig constă în modul de prezentare/deplasare al artificialei în apropierea substratului. Greutatea „capului”, forma cârligului de jig și poziția ochetului de prindere spre interiorul curburii cârligului, determină o așezare specifică a nimfei pe substrat, cu vârful cârligului orientat spre suprafața apei, deci mai puțin expus, fapt ce reduce simțitor numărul de agățături. Practic, se prelungește perioada de prezentare a nimfei în apropierea substratului, crescând timpul în care nimfa este expusă peștilor.

Numele artificialei vine de la faptul că se leagă pe un cârlig model jig, cu sau fără barbetă, folosind pentru „cap” mărgele din tungsten, sau din alte materiale, fapt ce îi conferă o greutate suficientă pentru a se scufunda rapid, ajungând repede acolo unde se ațin acum peștii, în zona substratului. „Coada” și „corpul” pot fi din diverse pene, cele de păun și de fazan par a fi cel mai des folosite, iar lestarea suplimentară se poate face cu fir din plumb pe tija cârligului. Pentru „guler” se pot folosi materiale sintetice, sau naturale precum firele de păr din urechea de iepure.

Ținând cont de diferitele modele, „consacrate” deja, oferite pe piața de specialitate, putem alege culorile pentru confecționarea celor „personalizate”, alegând combinații de culori ce pot fi de la gri-maron, la verzui-albastru, și de la portocaliu la galben-chartreuse și chiar roșu. Toate merită atenție și vor reflecta efortul, îndemânarea și pasiunea noastră, pentru crearea acestor câteva modele de nimfe... de Mărțișor! VPR

ABREVIS

XPlasma Asegai - cel mai avansat fir textil de la Sunline

Datorită noii tehnologii *XPlasma* de la P-Ion, noile fire textile XPlasma Asegai de la Sunline oferă o suprafață incredibil de fină și alunecoasă, pentru un coeficient ultra-redus de frecare, și mai multă rezistență la abraziune decât orice alte fire textile împletite, plus calități hidrofobe excelente, care reduc substanțial absorbția apei. Toate aceste calități fac din XPlasma un fir de competiție la cel mai înalt nivel, accesibil acum și pescarilor de pretutindeni.

Grație suprafeței alunecoase, distanțele de lansare cresc fără a depune eforturi suplimentare, ceea ce contează enorm pe durata unei zile de pescuit, în care trebuie să faci sute de lanseuri. Însă asta nu e tot: XPlasma Asegai asigură o rezistență la abraziune cu 117% mai mare în comparație cu firele PE convenționale, conform producătorului nipon.

Acest fir a fost conceput la cerințele specifice ale pescarilor de competiție din SUA și Japonia. De asemenea, nuanța de verde a firelor XPlasma are o lungime de undă mai mică, ceea ce-l face să se integreze rapid și discret în apă, pentru prezentări de succes, fără să sperie răpitorii. Firele XPlasma sunt împletite în 8 și vin în două variante de culoare - verde închis și verde deschis. Dedicat pescarilor profesioniști de bass, XPlasma aduce cu sine avantajele competitive tuturor pescarilor.

Noile fire XPlasma sunt disponibile în România prin magazinul fizic Abrevis, din București, putând fi achiziționate și online, pe www.abrevis.ro. VP

–www.abrevis.ro

MG CARP

POP-UP LED CĂPȘUNĂ-BANANĂ FLUO - 8 mm

Pop-up cu un efect fluo - LED care durează minimum 45 de minute.

Pop-up-urile LED beneficiază de o serie de caracteristici care vor provoca serii neîntrerupte de trăsături chiar și din partea celor mai mofturoși crapi: flotabilitate de durată, vizibilitate sporită datorită efectului fluo, mărimi diferite pentru rig-uri de finețe. Dispersia aromei Căpșună-Banană, s-a dovedit eficientă chiar și pe apă rece. VP

–www.mgcarp.ro

VÂNĂTORUL ȘI PESCARUL MOLDOVEI

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMARE

Index: PM 32876

Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova
Str. Șipotelor nr. 2, Et. 3, Cod 277, Chișinău, Republica Moldova
Tel/Fax: +373-22-24.20.27
Mobil: +373-684.425
E-mail: revistasvpm@gmail.com
www.svpm.md

FISELA

KP3 - Găletușă pentru peștișori

Extrem de utilă pentru pasionații pescuitului la răpitori cu peștișori vii, găletușa este concepută în așa fel încât transportul acestora să se facă fără riscul ca peștișorii-momeală să moară. Cadrul interior va asigura o oxigenare permanentă a apei din găletușă, iar scoaterea peștișorilor se va face printr-o simplă ridicare a acestuia.

Găletușa este prevăzută cu un capac transparent în partea superioară, astfel că veți ști în orice moment dacă mai există peștișori în recipient. Corpul exterior este realizat din plastic solid. Produsul este recomandat pentru orice tehnică de pescuit (la știucă, șalău, biban, etc.), în care păstrarea peștișorilor-momeală vii este de maximă importanță. VP

Specificații tehnice

- Capacitate: 6 litri;
- Material: plastic incasant ABS;
- Cadru special pentru extragerea rapidă a peștișorilor;
- Capac superior de acces cu ușiță;
- Dimensiune: 32x20x20 cm.

–www.fisela.ro

APRILIE 2023

ZIUA		ÎNCEPUTUL PERIOADEI FAVORABILE PESCUITULUI				FAZELE LUNII	SOARE RĂSARE	SOARE APUNE
1	S	1.09	**8.19**	13.09	**18.18**			
2	D	1.51	**9.10**	14.01	**19.11**			
3	L	2.43	**10.03**	14.49	**20.02**			
4	M	3.35	**10.49**	15.40	**20.50**			
5	M	4.26	**11.40**	16.32	**21.43**			
6	J	5.18	**12.32**	17.23	**22.35**	L.P.	6.48	19.48
7	V	6.09	**13.24**	18.15	-			
8	S	**0.52**	6.18	**13.25**	18.28			
9	D	**1.44**	7.09	**14.17**	19.20			
10	L	**2.36**	8.01	**15.08**	20.12			
11	M	**3.27**	8.51	**16.02**	21.15			
12	M	**4.18**	9.43	**16.49**	21.06			
13	J	**5.07**	10.34	**17.40**	21.52	U.P.	6.36	19.57
14	V	**5.51**	11.26	**18.32**	-			
15	S	0.28	**6.11**	11.31	**18.33**			
16	D	1.20	**7.10**	12.22	**19.25**			
17	L	2.11	**8.02**	13.15	**20.16**			
18	M	3.03	**8.49**	14.06	**21.07**			
19	M	3.52	**9.40**	14.50	**21.52**			
20	J	4.43	**10.34**	15.42	**22.43**	L.N.	6.24	20.05
21	V	5.35	**11.25**	16.33	-			
22	S	**0.29**	5.29	**11.31**	16.35			
23	D	**1.20**	6.21	**12.22**	17.27			
24	L	**2.11**	7.13	**13.14**	18.19			
25	M	**3.04**	8.05	**14.05**	19.10			
26	M	**3.49**	8.51	**14.52**	20.02			
27	J	**4.38**	9.43	**15.43**	21.48			
28	V	**5.29**	10.35	**16.34**	22.39	P.P.	6.11	20.15
29	S	**6.20**	11.27	**17.26**	-			
30	D	0.22	**6.32**	11.21	**17.30**			

mica publicitate

VÂNZĂRI

Vând armă de vânătoare cal. 16, Merkel Suhl, cu toc din piele. Preț: 2.000 lei. Tel.: 0741-013.022

Vând armă de vânătoare cal. 6,5x54, Mannlicher Schonauer, de colecție, perfectă stare. Tel.: 0745-312.050

Vând: IJ 58 M, cal. 12, cu alice, IZH 18, cal .308Win., cu lunetă, și UMC cal. 5,6 - tir. Tel.: 0735-559.949

Vând arme de vânătoare Krupp Essen - cal. 16, Fabarm cu pompă cal. 12, diverse reviste, almanahuri, cărți, etc. Tel.: 0729-045.817

Vând armă de vânătoare cu țevi lise, cal. 12, marca Beretta. Tel.: 0745-913.030.

Vând armă cu lunetă U.M.C. cal. 5,6 - tir. Tel.: 0745-963.650

CUPON ANUNȚ
mica publicitate
Anunț gratuit – maximum 15 cuvinte
Text anunț:
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
Data: .....
Nume și prenume: .....
.....
Tel: .....

Anunțurile pentru mica publicitate se primesc până în data de 20 ale lunii curente, pentru luna următoare!

Adresa redacției: *A.G.V.P.S. din România, București, Calea Moșilor Nr. 128, Sector 2, Cod 020882*

CUPON PENTRU ABONAMENT LA REVISTA VÂNĂTORUL ȘI PESCARUL ROMÂN

PREȚ ABONAMENT 12 LUNI: 100 LEI

Cuponul este valabil în perioada 1 martie - 30 aprilie 2023

NUME .....

PRENUME .....

Adresa la care doresc să primesc revista:
Strada ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Apartament ..... Localitate .....
..... Județ/Sector ..... Cod poștal .....
Telefon ..... Data ..... Semnătura .....
Am achitat suma de ..... în data de .....
..... cu .....
☐ Ordin de plată nr. .....
☐ Mandat poștal nr. .....

Poți primi acasă revista **Vânătorul și Pescarul Român.** Primești 12 reviste consecutive începând cu luna următoare a celei în care ai făcut plata. Completează cuponul alăturat și trimite-l împreună cu dovada plății abonamentului (**copia ordinului de plată sau a mandatului poștal**) pe adresa: A.G.V.P.S. din România, București, Calea Moșilor nr. 128, Sector 2, cod 020882.

Plata se va face în Contul RO23 RZBR 0000 0600 0066 7242 deschis la Raiffeisen Bank - Agenția Moșilor. A.G.V.P.S. din România, C.I.F. nr. 24251140.

JAEGER NXT

Conceput pentru a putea fi folosit de către orice vânător, indiferent de statură, bărbați sau femei. Sistemul original de armare manuală „kickdown" este ușor de utilizat folosind pârghia închizătorului cu acțiune liniară.

	Lungimea țevii	Lungimea totală	Greutatea	Tipul patului	Preț
JAEGER NXT	520 mm	1 045 mm	3,2 kg	pat standard	9.393 ron
JAEGER NXT DS	520 mm	1 035 mm	3,2 kg	pat DS	9.393 ron

Plajă de calibre: *Standard:* 30-06 Sprg.; 9,3x62; .308 Win. | *Magnum:* 300 WinMag.

MERKEL RX HELIX SPEEDSTER

HELIX Speedster, cu noul și revoluționarul pat din material sintetic, crează un nou concept de pușcă de vânătoare. Crosa „Omega" deschisă, combină rapid două principii clasice de pat într-o noutate ergonomică absolută. Excelenta ergonomie oferită de paturile „thumbhole" își dezvăluie dezavantajele atunci, când este necesară o reîncărcare rapidă. În timpul acționării închizătorului, deplasarea degetului mare pe crosa thumbhole este obstructivă.

Noul SpeedStock al HELIX Speedster elimină această problemă. Degetul mare se deplasează cursiv de-a lungul formei ergonomice a patului, în poziția de tragere pe OmegaGrip, precum și în afara acesteia pentru încărcare. Obrăzarul reglabil automat poate fi poziționat la înălțimea optimă prin simpla apăsare a unui buton, un avantaj important pentru tragerea cu lunetă.

	Lungimea țevii	Lungimea totală	Greutatea	Tipul patului	Preț
Merkel Speedster	560 mm	1 070 mm	3,2 kg	SpeedStock	17.444 ron

Plajă de calibre: *Mini:* .222 Rem.; .223 Rem. | *Standard:* .243 Win.; .270 Win.; 7x64; .308 Win.; .30-06 Sprg.; 8x57IS; 9,3x62
Magnum: 300 WinMag.; 7mm RemMag.; .338 WinMag.

MERKEL K5

Aspectul minimalist al noului K5 și sistemul său de basculare a țevii a fost creat de armurierul Franz Jäger din Suhl (1906). Cursa blocului basculant este extrem de scurtă și oferă închidere fermă, fără toleranțe „oțel pe oțel", așa cum dealtfel este cazul tuturor armelor Merkel. K5 este un model de rafinament tehnic al puștii cu o singură lovitură, cu o nouă linie a patului, a mecanismului și a țevii, care îmbunătățesc funcționalitatea, ușor și rapid de manevrat cu o greutate care începe de la doar 2,3 kg.

- patul spinare de porc
- obrăzar model bavarez cu două file
- suporți de curea detașabili
- talpa crosei și capătul frontal al ulucului din lemn de trandafir.
- clase de lemn din 4 variante.
- opțional pat pe stânga /pat Lady-DS / pat personalizat
- adaptor pentru bipod

Lungimea țevii: 510 / 560 / 600 mm | Lungimea totală: 920 mm (cu țeavă de 51 cm) | Greutatea: 2 300 g.

Plajă de calibre: *Standard:* .223 Rem.; .243 Win.; 6,5x57R; .270 Win.; 7x57R; 7x65R; .308 Win.; .30-06 Sprg.; 8x57IRS; 6,5 Creedmoor | *Magnum:* 10,3x60R / .300 Win. Mag.

Preț: K5 Jagd: 24.759 ron | K5 Black: 18.110 ron | K5 Extreme: 18.747 ron

HAENEL

MERKEL
SCHÜTZENSTRAßE 26, D-98527 SUHL
WWW.CG-HAENEL.DE

HUNTERSHOP.RO
TEL.: 0259 47 40 40 | MOB.: 0738 99 88 57
WWW.HUNTERSHOP.RO

MERKEL

MERKEL
SCHÜTZENSTRAßE 26, D-98527 SUHL
WWW.MERKEL-DIE-JAGD.DE

EXPOZIȚIE DEDICATĂ PASIONAȚILOR DE PESCUIT, VÂNĂTOARE ȘI AMBARCAȚIUNI

FISHING & HUNTING EXPO

ORGANIZATOR

17-19 MARTIE 2023

ROMEXPO - PAVILION B1

BILETE DISPONIBILE PRIN entertix myticket.ro

FISHINGANDHUNTINGEXPO.RO